PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК XVI ЖОВТЕНЬ, 1975 ЧИСЛО 10

Second Class Mail Registration Number 1926

ПРОМІНЬ
РІК XVI ЖОВТЕНЬ, 1975 Ч. 10
Виходить раз у місяць
Видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $6.00
Передплата до інших країн 6.00
Поодиноке число 60

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN
No. 10 OCTOBER, 1975 VOL. XVI
Monthly Publication
Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $6.00
Subscription in other countries 6.00
Single copy 60

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

	Стор.
М. Мандрика — Осінь в Канаді	1
(нк) Назустріч 50-літтю	1
Резолюції З'їзду Союзу Українок	2
Центральна управа Союзу Українок	3
Е. Остапчук — Українська жінка у політичному і громадському житті	3
Н. Кібець — Осінь	6
У. Кравченко — Спогади учительки	7
Г. Олексіїв — Борис Тижук в числі найвизначніших спортсменів	10
Пожертви на будову музею	11
Відділ для дітей	12
М. Онуфрійчук-Сокульська — Про мистецький світ Катерини Антонович	13
Маркус Ван-Стін — Жінки діяльні у мистецтві Канади	14
An Address by the Hon. Marc Lalonde	15
Квіти незабутнім	18
С. Степанюк — Плян праці	19
Громадська і родинна хроніка	21
Річні звіти відділів	24
Домашнє господарство	32
Українська вишивка	32

НА ОБКЛАДИНЦІ — О. Л. Кульчицька — Жінка з снопом

ВИДАННЯ, ЩО ІХ МОЖНА НАБУТИ У ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

1. Батьки і діти — Т. Горохович	$ 1.00
2. Блискуча Зоря (про княжну Анну) — Митр. Іларіон	$ 0.50
3. Вибране — Г. Мандрика	$ 1.50
4. Видатні жінки України — Н. Полонська-Василенко	$ 6.00
5. Да Девелопмент оф Юкраінян Класикал Мюзик — Д. Козій	$ 0.50
6. Довідник про Союз Українок Канади	$ 0.10
7. Листки узорів з мистецької книжки (хрестиками, яворівкою, низин.)	$ 0.25
8. Дорогами сорокріччя — Н. Когуська	$ 1.50
9. Збірка мат. на 100-річчя з дня нар. Л. Українки	$ 2.50
11. Навчаймо дітей укр. мови — Митр. Іларіон	$ 0.20
12. На крилах пісень (пісні з нотами на слова Л. Українки)	$10.00
13. На роковини І. Франка	$ 1.00
14. П'єси для молоді	$ 2.50
15. Програма на свято матері	$ 1.50
16. Програма на свято книжки	$ 1.00
17. Програма для садочків	$ 1.50
18. Програма для Мол. Відд. СУМК	$ 2.00
19. Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	$ 1.00
20. Про життя і творчість О. Кобилянської	$ 0.50
21. Підручник для Надзірної Ради Мол. Від. СУМК	$ 7.00
22. 50-річчя здобуття громадських прав — Г. Янішевська	$ 0.75
23. Релігійні мотиви у творах Л. Українки — Н. Когуська	$ 0.50
24. Статут Союзу Українок Канади	$ 0.25
25. Твори Л. Українки (в англійській мові) — КУК	$ 7.50
26. Три сильветки — Л. Білецький	$ 1.50
27. Українська господиня (куховарські приписи, старе видання)	$ 0.50
28. Українські коляди (з нотами) — С. Яременко	$ 0.75
29. Українська жінка в хореографії — М. Пастернакова	$ 3.00
30. Чверть століття (історія СУК), тверда оправа	$ 2.50
31. Чверть століття (історія СУК), м'яка оправа	$ 1.50
32. Чарівний діямант — М. Погідний-Угорчак	$ 2.00
33. Юкраініан Ембройдери	$ 7.00
34. Юний Скоморох (п'єси для молоді)	$ 6.00
35. Я вернуся (стрілецькі оповідання) — О. Крамар	$ 0.50
36. Українські хресні імена (в англійській мові) — Р. Гаюк	$ 1.00

Також на складі маємо:

Візитівки (плейс карс) зі смолоскипом (тузин)	$ 1.00
Жетони з портретом Л. Українки	$ 0.25
Конверти з листовим папером, що на ньому смолоскип (тузин)	$ 0.75
„Смолоскип" — відзнака Союзу Українок Канади	$5.00
Срібні ложечки зі смолоскипом	$6.50

Адреса Централі:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

Vol. XVI ЖОВТЕНЬ, 1975 ЧИСЛО 10

Назустріч 50-літтю

Слухай: Ось вийшов сіяч сіяти
І як сіяв упало зерно...
Інше ж упало на добру землю
і видало плід, що посходив і ріс...
(Марко IV. 3. 8.)

Такі слова Святого Письма злинули мені на думку в хвилині, коли в четвер, 21 серпня ц.р. я увійшла до залі Лестер Гол в Едмонтонському університеті на сесію Союзу Українок Канади...

Був це черговий Крайовий З'їзд Союзу. Велика університетська заля, де відбувалась сесія заповнена делеґатками і гостями з різних сторін просторії Канади на заході від Ванкуверу до Монтреалу на сході. В квітучій ґамі веселих кольорів жіночих одягів. радісних, усміхнених облич проходила сесія в чіткім порядку її програми. За головним столом при мікрофоні президія З'їзду, яким керує голова організації Стефанія Пауш, яка вдруге закінчує свою каденцію.

Незабутне і зворушливе враження... і далі снуються думки про сіяча, про зерно, яке падало — і край дороги, і на камінь, і між тернину і щойно те, яке попало на добрий ґрунт, дало обильний плід...

Шукаю очима на залі за сівачами нашої громадської ниви, за сівачами благодатного зерна, на якім зростав і зростає Союз Українок Канади — Савеля Стечишин, Дарія Яндова, Ганка Романчич-Ковальчук. Вони тут і багато інших. Думаю про те, яке враження у них на це імпозантне зібрання? Які думки й які почування огортають їх в цей час? До них, як перших долучувались інші. Зерно засіву було здорове.

Щасливий був почин сівачів Союзу Українок Канади. На здоровім посіянім зерні програми виростала, міцніла і розгортала свою працю перша в Канаді українська жіноча організація. А оце ж ми зібрані на передювілейнім з'їзді. В наступнім 1976 році сповниться півстоліття невтомної діяльности згуртованого в Союзі Українок Канади жіноцтва ідеологічно пов'язаного з Союзом Українців Самостійників.

Впродовж тих п'яти декад, життя несло і сьогодні приносить перед нас багато питань нашого буття, проблем нашого сучасного і майбутнього і хоч як десятиліття змінили політичне положення нашого народу в Україні, ми залишились вірні тим первісним ідеалам в боротьбі за державність нашого народу в його рідних землях.

А впродовж цих чотирьох днів з'їзду в Едмонтоні, які були заповнені діловими і святковими подіями, а деякі з них заслуговують на окрему увагу — відбулось урочисте посвячення прапору Союзу Українок, з нагоди Року Жінки, СУС вшанував Союз Українок Канади, з'їзд надав Музеєві Українського Мистецтва і Культури форму інституції і головою Союзу Українок Канади на каденцію обрано Анастасію Шеметюк.

Відбутим в Едмонтоні з'їздом викристалізувано пляни і проєкти праці цілої організації на повних два роки, якими прямуємо назустріч золотому ювілеєві — 50-літтю Союзу Українок Канади. (нк)

М. Мандрика

ОСІНЬ В КАНАДІ

Яка краса Життя!... Канади осінь
Приходить лагідно в мій сад.
Крізь листя золото небесна просинь;
В червлених шатах виноград.

Не всі пташки повідлітали в Ірій —
Он голуб ходить між кущів,
З ним інший птах — малий снігурчик сивий,
А в яблунях ще й досі спів.

Крізь зелень віт рябина вся в намистах...
Не довго ждати їй дано:
Вже робіни гойдаються на листі,
З червоних ґрон рябини п'ють вино.

Вони летять з Півночі десь на Південь,
Туристи-птахи голосні.
І тут, і там вони всім близькі, рідні;
Нас не забудуть на весні.

„Приходьте всі, мій мед цілющий пийте!
— Говорить Сонце, — люди і звірі!
Відчуйте Радість, радощами жийте
У Божім храмі — на Землі-зорі!"

РЕЗОЛЮЦІЇ

УХВАЛЕНІ НА КРАЙОВОМУ З'ЇЗДІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В ЕДМОНТОНІ В ДНЯХ 20—24 СЕРПНЯ 1975 Р.

1. Міжнародній Рік Жінки

З нагоди Міжнароднього Року Жінки, що його так врочисто відмічують різні жіночі організації у світі, учасниці з'їзду Союзу Українок Канади зокрема і Союзу Українців Самостійників в загальному затурбовані подіями у поневоленій Москвою Україні прилучують свій голос до інших численних українських жіночих організацій у вільному світі проти репресій, переслідувань і засудів та заслань в табори примусової праці діячів української культури, а зокрема ув'язнених жінок науковців та домагаються їх звільнення. З'їзд апелює до провідних жінок вільного світу в ім'я хартії прав людини стати на захист невинних жертв і безправств тоталітарного режиму Кремля та його жорстоких провідників.

2. Музей Українського Мистецтва

Тому, що Музей Українського Мистецтва і Культури Союз Українок Канади в Саскатуні разом з його філіями: у Ванкувері, Едмонтоні, Вінніпеґу та Торонті зріс до поважної інституції і тому, що проробло всю підготовчу працю для побудови Музейного будинку, цей з'їзд Союзу Українок Канади постановляє відкрити двері цієї інституції для членства індивідуального й організаційного характеру, цим самим, зібрані на цім з'їзді його учасниці схвалюють таку постанову, вважають її позитивним рухом і закликають членство складових організацій СУС (ТУС, СУМК, Інститути (3) та всіх симпатиків і прихильників самостійницького руху в нашій ідеології включитись в членство Музею Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок Канади.

3. Музейна Фундація

У зв'язку з прийняттям нового поправленого статуту Музею Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок Канади та у зв'язку з плянами дальшої праці Комітету Мистецтва і Музею, цей з'їзд схвалюючи ці пляни приступає до посиленої інтенсивної кампанії за пожертвами на Музейну Фундацію для вище згаданих цілей і закликає відділи та все своє членство до цієї важливої праці.

4. Ювілейний рік СУ

З приводу надходячого Ювілейного року 50-ліття Союзу Українок Канади, зібране жіноцтво на цьому з'їзді (учасники його) схвалюють пляни і проєкти центральної управи Союзу Українок Канади видати друком, як доповнення до Ювілейної Книги-Історії С.У.К. з нагоди його Золотого Ювілею, провести ювілейні святкування по відділах, почавши з 1976 року в місяці грудні, та взагалі скріплювати духовий та ідейний зріст організації.

5. Молодші відділи СУМК

Заслухавши звідомлення референтури Молодших Відділів СУМК, зібрані на цьому з'їзді, учасниці його ,вважають за конечне подвоїти свою увагу у виховній праці для нашої підростаючої молоді, а також схвалюють запроєктовані програми як семінарі для молоді, дискусійні зібрання, окружні з'їзди, обмін членства, зустрічі і т.п. та закликають ширше громадянство до всебічної підтримки згаданих проєктів.

6. Українська мова

Нав'язуючи до проєктів виховної праці серед нашої молоді, а головно керуючись становищем, що його заняв 15 Собор УГПЦеркви в Канаді, що відбувся у Вінніпеґу до збереження культурних цінностей та української мови в Церкві, цей з'їзд схвалює працю Ради Української Школи при Консисторії УГПЦеркви і закликає всю українську спільноту, а зокрема жіноцтво працювати безустанно всіма доступними засобами та всебічним навчанням української мови в читанні, в писанні та щоденному розговірному житті і дітей молоді та молодих матерів.

7. Пам'ятник Лесі Українки

Зібрані на з'їзді його учасниці висловлюють своє щире вдоволення, що заплянована Комітетом Українок Канади праця побудови пам'ятника Лесі Українки увінчалася успіхами і що відкриття пам'ятника відбудеться 18-19 жовтня 1975 р. у Гай Парку в Торонто, закликають своє членство взяти участь у його відкритті.

8. Літні курси і мистецька виставка в Бенф

Вислухавши інформації і звідомлення, які передала з'їздові пані Докія Янда, з'їзд вітає представлені можливості для користування двох кімнат та інших практичних вигод і можливостей для вивчання і показу українського мистецтва та доручує новообраній управі вглянути в представлені можливості та їх евентуального використання; дирекції і проводові Бенфської Школи Мистецтва наперед дякує за прихильне наставлення до української науки і мистецтва.

Членки Центральної Управи Союзу Українок Канади на каденцію 1975-1977

Голова — Анастасія Шемелюк
Уступивша голова — Стефанія Пауш
1-ша заст. голови — Марія Сулима
2-га заст. голови — Ольга Ганночко
3-тя заст. голови — Клявдія Микитюк, Торонто
4-та заст. голови — Галя Богонос, Вінніпеґ
5-та заст. голови — Ольга Райчиба
Рекорд. секретарка — Єлисавета Прокіпчук
Кореспонденційна секретарка — Стефанія Пауш
Ділова секретарка — Марія Лазарук
Касирка — Надія Николин
Редак. журн. „Промінь" — Н. Когуська, Вінніпеґ
Голова Муз. Управи — Марія Ткачук, Саскатун
Голова Ради Муз. Фунд. — Ганка Романчич-Ковальчук, Ст. Кетеринс.

РЕФЕРЕНТКИ:

Організаційна — Ольга Андрущак, Саскатун
Вид. Фонду ім. Н. Кобринської — Наталія Базюк
Добродійного — Надія Боднар
Освітно-Культурного — Надія Жмурко
Молодших Відділів СУМК — Ольга Завісляк, Вінніпеґ

Міжнародніх Справ — Леся Івасюк
Зовнішніх Зв'язків — Лідія Касіянчук, Оттава
Видавництва — добр. Юстина Лучак, Вінніпеґ.

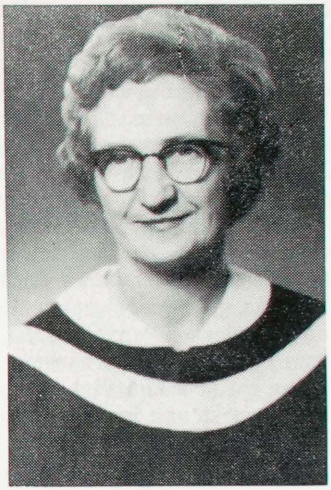

Анастасія Шемелюк — новообрана голова Союзу Українок Канади, по професії учителька державної і української школи, заслужена в рядах Союзу Українок Канади, як також і в своїх професійних ділянках.

Садочків — Ольга Лукомська
Канадських Консументів — Й. Саламандик
Багатокультурности — Наталка Фарина
Шкільництва — Віра Шевчук, Торонто
Горожанства — (Буде проголошено згодом)
Контрольна комісія: — Анна Данилович, Марія Демянів, Анна Токарик.

Емілія Остапчук

Українська жінка у політичному і суспільно-громадському житті Канади в аспекті збереження своєї ідентичности

Доповідь пані Емілії Остапчук, виголошена на бенкеті Союзу Українок Канади під час з'їзду в Едмонтоні в четвер 21 серпня 1975 р.

Економічні, несприятливі та національно-політичні обставини примусили велику частину українського народу залишити свою рідну землю і шукати кращої долі для себе. Хоч розсіяні майже по всіх країнах вільного світу, українці духово зв'язані з великою українською сім'єю, і ця духова й кровна пов'язаність — відчуття спільної долі й мети зберегла нас на еміґрації. І так довго як будемо зберігати цю пов'язаність з нашим народом, вона буде хоронити нас від асиміляції.

На початках поселення нашої іміґрації в Канаді, Союз Українок Канади, Союз Українців Самостійників і їхні організації поставили солідну базу для розвитку українського суспільного життя, на чому пізніші іміґрації розбудувались. Зокрема, особливо в ділянці плекання й збереження духових вартостей — традицій, українського народнього мистецтва, належиться признання Союзові Українок Канади. Це були ті наші перші жінки — наші матері, які привезли зі свойого рідного села в Україні, клаптик святої землі, щоб символічно, на все їхнє життя, зберегти зв'язок зі своєю батьківщиною,

щоб вічно нею жити. І українська жінка завжди тримала вічно-живою ідею збереження своєї сім'ї в національному й релігійному дусі.

Хоч натиск чужих окупантів в Україні пригноблював українську жінку, вона не здавалася але вибивалася в провід і творила суспільне життя, щоб піднести рівень національної свідомости своїх сестер і свого народу. Цей дух українського життя, який творився на рідних землях пустив свій корінь в Канаді і наше жіноцтво віддано працювало, щоб зберегти свої національні скарби на новій своїй землі. І властиво, ця духова зв'язаність з Україною зберегла нас, і сьогодні ми являємось як поважна, культурно сильна етнічна група в Канаді, з якою числяться, а то й завидують нам інші національні меншості!

Ми мусимо дбати про своє фізичне збереження української громади та постійно змагатися до вищих ступнів нашого розвитку, але разом з тим ми повинні уникати власної ізоляції — українського ґетто. Наша активна участь в канадському житті дасть нам ширше поле діяння, що вийде на нашу користь (Канадська суспільність тоді оцінить наше фізичне існування і наше духове обличчя — оцінить нас як добрих, повновартісних співгорожан). У цій вільній країні ми маємо нагоду плекати свою культуру, збагачувати українську науку та зберігати і поширювати ідею української незалежности.

Разом з плеканням і збереженням української культури наша місія є ширти серед всіх інших національних груп правду про Україну в її минулому й сучасному, та приєднувати симпатію і зрозуміння до справ визволення України. Ми мусимо поступати з часом. Світ змінився. Сьогодні світ наче село. Сьогодні наш уряд і громадянство Канади не тільки забирає голос у справах Канади, але грає велику рішальну ролю у справах економічних, гуманістичних і визволення інших народів — інших держав. І ми не сміємо відстати від вимог часу — якщо ми у минулому ограничувалися до збереження тільки нашого мистецтва — то сьогодні ми обов'язково мусимо дати ширший обсяг діяння — ми мусимо потурбуватися долею України — ми мусимо встати за права нашого народу на його рідній землі.

Помиляються ті, які кажуть — ми канадці, ми живемо в Канаді і нас не обходить що діється в Україні. Я дозволю собі сказати, що тільки несвідомий елемент в нашому суспільстві може так думати. Такі люди, чи свідомо чи несвідомо з часом тратять свою ідентичність — це люди, які мають комплекс меншевартости. Затримання своєї ідентичности не означає затримання тільки поверховних виявів свого походження.

Багато чужинців споживають вареники, але це не робить їх українцями, багато з нас споживає хінські страви, але це не робить нас хінцями. Багато так званих „гипіз" одягаються у вишивані українськими взорами сорочки, кожушки й постоли, але це не робить їх українцями. Зовнішній вияв не є нічим іншим як поверховністю. Так само, великі матеріяльні здобутки людини не є конечно мірою її культури, хіба вона є дійсно культурною людиною і стає меценатом вартісних культурних та інших національних проєктів для добра свойого народу. Вартість людини полягає у її духових і моральних здобутках, бо вони є вічні й незламні. Вартість суспільства полягає у тому до якої міри воно живе своїм народом. Коли дозволимо, щоб опанувала нас байдужість до долі України і поневоленого нашого народу, так це початок нашої загибелі в діяспорі і ніяка вишивка, писанка, гопаки й вареники не стримають процесу евентуальної нашої загибелі.Здорове дерево росте й осягає небесних висот, насичуючись соками свойого коріння але, відрубати його від свойого коріння, воно сохне і завмирає. Це саме з народами — з нацією.

Не так давно ми журилися, що наше молоде покоління відходить від свойого гнізда, що воно забуває свою рідну мову, губиться в чужому морі, стає індеферетною до того народу, з якого воно походить. І багато нашої молоді дійсно відійшло. Але сьогодні наша інтелігентна молодь переживає національне відродження. Сьогодні є доба людських прав і молодь відгукнулась на потреби часу — вона зв'язалася духово зі своїми братами й сестрами, студентами — молоддю в Україні, які за свої людські права на своїй власній українській землі запроторені в тюрми і концтабори за оборону українських культурних надбань — рідну мову, мистецтво, науку, за прадідну віру і свій народ, перед наступом кремлівських русифікаторів. Наша молодь поєдналася з рухом так званих дисидентів — у неї відізвалась прадідівська кров — ця молодь знайшла свою ідентичність. Це властиво підкреслює магічну силу пов'язаности зі своїм коренем. І як чудово почути що ця молодь в Канаді — 3-е і 4-е покоління гордо говорить чистою, літературною українською мовою. Вона організується і підносить свій голос

у справах людських прав для народу свого походження. І чому ні? Сьогодні нас в Канаді закликають до боротьби за гідні права людей інших народів, бойкотувати мехиканський виноград, щоб вибороти кращий стандарт життя мехиканським селянам, бойкотувати африканські вина за расову дискримінацію, а щож тоді казати про насильне політичне винищування українського народу неймовірними тортурами — психіятричними способами перетворювання людей у звірів, винищування їх мозґу. Чи ж можемо ми мовчати?

Цей рік визначений Міжнароднім Роком Жінки, якого ціль є розглянути статус жінки у схемі життя даних країн. Коли ми вглянемо у статус жінки хоч би і в Канаді, то цілком зрозуміло чому жіноцтво мусить змагатися за повні права — ця акція включає і нас українок, бо ми підпадаємо такій самій дискримінації. Але мусимо ствердити безперечний факт оснований на історично-соціяльнім розвитку цілого людства, що жінка в загальному вийшла на вершини загальної емансипації і втішається певними правами рівноправности у різноманітних ділянках людського життя. Стоячи на світанках нової ери ми, українські жінки, що живемо в умовинах нашої вільної землі Канади, мусимо чітко окреслити і визначити свої позиції, свою функцію і своє особливіше призначення у загально канадськім суспільно-громадськім, культурно-духовім, і політичнім житті. Я з натиском підкреслюю ось ці три постуляти, бо без належного окреслення і визначення нашої позиції, функції і призначення, нам грозить небезпека безслідно розплистися в асиміляційнім загально-канадськім морі, або занидіти в ізоляційнім ґетто українського загумінку. Вирісши зі здорового українського кореня, живлячися ідейними соками багатої української культури й українських традицій, ми мусимо знайти здорову симбіозу-пов'язання елементів двох духових світів — українського й канадського. Ми не сміємо замикатися виключно у своїх національно-культурних організаціях і потопаючи у хворобливій ностальгії мріяти про померклі форми давно минулого життя, але навпаки, включатися, інтеґруватися в загально-канадське життя, вносити сюди новий світ української ідеалістичної концепції життя, незнищиме багатство української духової культури. Тільки в гармонійнім пов'язанні цих двох світів, тільки в активнім нашім включенні в комплекс загально-Канадського життя, при повнім збереженні всіх духових питоменностей українства, ми зможемо щасливо проплисти поміж цими двома скрайностями, що грозить нашому існуванні — це є або цілковито деструктивна асиміляція, або занидіння в українському ізоляціонізмі. Ця концепція відповідає політиці федерального уряду про мозаїчну багатокультурність Канади проголошеної канадським урядом 8 жовтня, 1971 року. Тому категоричним наказом для української жінки в Канаді є включитися активно у загально-канадські товариства й установи, та брати живу участь в політичнім житті нашої країни. Ми часто констатуємо повне незнання української справи серед наших співгорожан. Але пам'ятаймо, що основною причиною цього явища, є не ворожість або упередження до нас, але в першу чергу брак належного поінформування з нашої сторони. Часто забуваємо про надзвичайно велике значення контактів з чужинецьким світом для нашої української справи. Алеж яку успішну й хосенну працю під цим оглядом ми можемо провадити на форумі й внутрі загально-канадських організацій і товариств. Опрацювання і виголошування відповідно підготованих рефератів про Україну, про наше поселення в Канаді, улаштування виставок українського народного чи клясичного мистецтва, симфонічних концертів української клясичної музики — ось це кілька конкретних прикладів, що причиняються до популяризації української справи, українського питання. А світлим, позитивним доказом цього у загальному є хоч би недавна участь і відповідно проведена акція українських жінок у великій світовій конференції у Мехіко, спеціяльно присвяченій Міжнародньому Рокові Жінки. Але при цій нагоді треба звернути увагу на потребу основної всесторонньої підготовки при опрацюванні різних дописів до преси, рефератів чи нашої участи в дискусійних панелях. Як слушно завважує С. Букшована у своїй статті п.н. „Світла і тіні однієї акції" поміщеної у Свободі дня 25 липня ц.р. що „учасниці різних виступів чи акцій мусять мати повне знання основ українознавства і сучасного положення в Україні, стану української діяспори, орієнтації у світових подіях".

У сучаснім суспільно-громадськім розвитковім процесі, українські жінки занимають і сповняють відповідальні і важливі функції у різних галузях загально-канадського життя. Під цим оглядом я з повною продуманістю хочу відмітити ролю української жінки-учительки в канадській школі, бо ось тут вона сповняє не тільки чисто професійну функцію виховниці. Побіч навчання предметів з різних галузів знан-

ня, вона є першою особою, що може контролювати вірогідність й об'єктивність підручників, з яких учні навчаються історії й географії країн Сходу Европи. І тут українська учителька мусить стояти на сторожі об'єктивної правди про Україну, її культуру, про значення і важливість України в гео-політичнім укладі сил на Сході Европи. Ми всі знаємо, що шкільні підручники, з яких навчається канадських, а в тому і наших дітей, історії і географії, у своїй переважаючій більшості рояться від різних фальсифікацій і перекручень відносно історії України. І тут я хочу навести конкретний приклад. В багатьох шкільних підручниках ціле середньовіччя України — це є цілу нашу славну Княжу Добу включається, проти всіх об'єктивно-доказаних історичних фактів, у загальну схему російської історії згідно з великоімперською історичною концепцією Карамзіна, Соловйова, Ключевського й інших. І ось тут лежить велике завдання і відповідальність української вчительки звертати увагу на ці фальсифікації, справляти їх та при помочі різних петицій і бріфів домагатися у шкільних властей впровадження нових підручників скоректованих у світлі об'єктивної історичної правди. Я знаю з власного досвіду, що така акція може увінчатися повним успіхом, коли доводилося нам у Бр. Кол. в числі управи відділу КУК переводити коректуру історичного підручника "Our World" уживаного у середніх школах. Під сучасну пору при наявності розмірно багатої української історіографічної літератури, опертої на дослідах історичної школи М. Грушевського та його послідовників — це завдання не є важке і має при цьому далеко йдучі наслідки в навчанні дітей оцієї молодої генерації, з якої виростуть в майбутньому дипломати, учителі, журналісти, провідники канадського політичного світу.

У своїй віковій боротьбі і змаганнях за повну емансипацію і за здобуття всіх прав на рівні з мужчинами, сучасна жінка відважно виходить із вузько замкненого кола свого родинного огнища і включається активно в ділянку політичного життя. І під цим оглядом відкриваються для українських жінок в Канаді важливі завдання і широкі горизонти, що становитимуть один з найбільш маркантних станів нашого історичного розвитку й нашого безперервного руху до наших цілей й ідеалів — наша праця і боротьба за побудову справедливої Канадської спільноти, що мала би заняти гідне становище в укладі міжнародніх сил нашої планети — мусить бути тісно пов'язана з боротьбою й аспіраціями українського народу за його національну державницьку незалежність.

Усіма нам можливими засобами стараймося переконати наше довкілля, що свобода народів є неподільна, що сьогоднішня трагедія України може стати завтрішньою трагедією Канади, коли наш західний наївний політичний світ повірить пустопорожнім словам теперішних московсько-комуністичних володарів автократів.

Отож у схемі сучасної доби, наші організації, з окрема українські жінки, мають перед собою велике завдання — не тільки зберігати духові надбання української нації — не тільки творити нові духові вартості, але мусять бути речником всієї української нації в боротьбі за її свободу. Словами Богдана Лепкого:

„Хоч ти живеш далеко на чужині,
Де інші люди, інший звичай,
Про тих, що там у рідній Україні
Не забувай, не забувай."

Хай же кожна благородна іскра, що зроджується на терені української культури і нашого національного життя горить полум'ям та огріває наші серця і дасть нам всім глибше розуміння завдань, які стоять перед українським жіноцтвом та перед українським народом.

Хай бренять ті чарівні струни, які в силі перетворити мале і кволе у велике й могутнє. Хай наша праця в цій країні покладе цінний фундамент для зереження української культури і української ідентичности, бо втративши їх ми загубили б свою душу. Нехай гомонить вільне українське слово, що буде розповідати про наш народ та його стремління до здійснення своїх національних і вселюдських ідеалів.

Плекаймо українську культуру у всій її красі — хай стане вона для нас всіх виразником туги за обновою і поглиблення змісту нашого життя!

ОСІНЬ

Хитаються верби мов п'яні,
І листя навкруг золоте,
Це осінь. О друзі кохані!
Зиму нам на крилах несе.

У серці пісень так багато,
Неначе квіток у гаю.
О, осінь моя ти кохана,
Чому ти лягла на землю мою?...

Н. Кібець

Уляна Кравченко

СПОГАДИ УЧИТЕЛЬКИ

(Продовження)

III

Минає перший тиждень мого учителювання. О, скільки мрій, плянів, приготування, надій, незнаних вражінь, хоча, правду кажучи, тиждень дармування, бо години сходять тільки на познайомлення з дітворою.

Праці було багато. Діти дуже слабо читають... Довідуюся, що ця кляса лишилася по моїм хорім попереднику, в моїй відсутності розділена на два відділи, з котрих сильніших вибрав собі пан Гордієнко... Ось і протекція!

Можна було зразу впімнутися за справедливий поділ — та, святий спокою, гаразд з тобою! — не хочу колотнечі; пару місяців труду, — і діти знатимуть, що повинні знати.

Бажаю мати час так поділений і виповнений, щоб відчувала, що в кожній хвилині роблю щось корисне. Але чим більше заглиблююсь думками у званні, що розгорнулося передо мною, тим більші труднощі бачу в ньому, чим більше застановляюся над його важністю, тим ясніше бачу свій недосвід, але це тільки додає охоти й нових сил до сумлінної праці над собою. О, це вже не лекція літератури чи ботаніки, виложена вправним професором, яку я маю сама зрозуміти; це глибока наука — навчання других, і до того малих дітей; наука, а разом і життя, просторе поле, на якому самій трудитися треба.

Минає перший і другий місяць праці, ми вже добре знайомі з дітьми. З листів товаришки Клавдії Струмінської довідуюся, що їй трудно освоїтися, прибратися в повагу учительки, що тужить за шкільною лавкою і свободою, коли ще сама була ученицею; для неї повага учительки дуже тяжка річ.

За наукою, за шкільним дзвінком, що віддзвонював години, між якими години ботаніки були для мене гарніші над усі інші, звертаюсь і я справді часто згадками в минуле, але щире віддання себе праці в школі й над собою проганяє тугу за ясними днями. Не живу спогадами, а бажаю трудитися в користь людям і самій поступати вперед дорогою добра та світла...

В школі не зважаю на довготу годин, не дивлюся на годинник, коли скінчиться година науки, ні у хвилинах „перерви"-відпочинку не йду забавлятися з товариством. Мило мені з дітьми в клясі, мовби нічого поза нею в світі не існувало. Добре мені в моїм новім житті, весело на дорозі нових обовязків, усміхом милим і поглядом щирозолотим принаджують мене діти до себе. „Діти, діти, велика Божа благодать!" Чарують мене ваші ясні головки, личка румяні, живі очі і слова дзвінкі — срібні слова! І хотіла б я вас усіх приголобути, взяти в обійми і бажала би промовляти найніжнішими словами, коли б на те дозволяла повага учительки, а прибратися в ту повагу трохи мені зразу й невигідно...

Хвилина мого внутрішнього спокою — вдоволення і майже розкоші — затемнювали лише відвідини пана Гордієнка. Зразу прибігав мій протектор частенько з якоюсь орудкою до моєї кляси; але коли побачив, що я в клясі щиро занята, говорити з ним не маю охоти, перестав приходити, залишився там, де другі товариші, де й управитель: при гарній білявці, панні Мані.

Я все закутана у свою історичну хустину, знайшла побіч костела доріжку-стежку попри самі господарські будинки латинського приходства. Доріжка довша, але не ходжу вже попід вікна аптеки, староства та всяких домів тутешньої аристократії; — на цій доріжці не стрічаю нікого, тільки в переході через коридор шкільного будинку чую часто веселі голоси молодих людей, бачу ясні блискучі очі та здорові зуби моєї товаришки. Вона у повному розвої жіночої краси та сили, справжня львиця-цариця, вона і тут — як і всюди — окружена трьома-чотирма, а то й більше, львами міста Бібрки. Але чи мені в голові робити про неї свої помічення? Справді не раз добре було б мені в деяких методичних ділах порадитися її, що має вже вісім літ практики, але я її боялася, з нею й говорити не вміла... Коли раз під час конференції я спитала її, чи з успіхом учить віднімання через додавання, чи воно не баламутить дітей, вона здвигнула гордо плечима без відповіді й повернулася знову з багатомовним усміхом до товариша Глечка. Я зрозуміла, що її такі речі зовсім не займають, пізнала скоро цілу ту дібрану учительську громадку.

Школа, правда, тут з великою фреквенцією, має шість учительських сил, будинок новий, добре уладжений, але наука відбувається тут без програми — пляну — без провідної ідеї; тільки механічним читанням та вічним перепи-

суванням тих самих узорів до красного писання. Ті взірці дуже вже дітворою понищені, поплямлені чорнилом. Слова взірців, назви і дати для дітвори зайві, нічого путнього не навчають, але години минають, учительки й учителі веселосвобідно бавляться на коридорах або і в канцелярії, часто — при лікері та „делікатесах", по які посилають котрогось з учнів до ресторану Крайтера.

І сумнів затривожив мене... Чи ж маю я без практики, досвіду стати під їх хоругвою? Чому й тут нема доброго керманича?

Але сумнів тривав лише хвилину-часинку, бо в серці дзвеніли слова, кинені на дорогу в незабудь моїми добрими учителями, бо наді мною витав геній рідної землі і кликав:

— Не зупиняйся, йди, куди тебе веду, тривай, щоб не забула обовязків і не жалувала марне страчених хвилин молодості. Перед тобою свята ціль; іди, добувай усіх сил, а твоя праця принесе золоті жнива, бо і яка ж праця кращі жнива принести зможе, як не та, що сягає до підстави суспільності?!

IV

Звичайно зачинаємо службу без практичного підготовлення. Цю службу, велике ідеальне завдання учительки, розуміємо тільки як навчання дітей і дальшу свою освіту... Вже в першому році бачу ріжницю між теорією і практикою. Відносини учительки до властей, товаришів, інтелігенції, родичів приносять несподівані конфлікти. Тяжкий початок моєї служби. і дальше життя не буде легке. Панна Маня намагається приєднати собі інтелігенцію, стає їй на послуги; але бачу — мужчини її поклонники, а пані, боячись її, зле про неї говорять. Її роля тут скінчиться, певно, скандалом.

Мене мають за дивачку, то знов за горду... Чи знайду хоч у родичів дітей міщан признання, довір'я?

Однак бажаю трудитися.

Так. Дійсність життя розкрита, — але наді мною триває ще чар тієї гарної студентської пори, коли говориться про ідеал без іроній, коли виростають крила, груди хвилюють жаром, а серце б'ється до жертв і трудів... Я чую крила...

Свобода, з якою я думала вчити, станути перед дітьми а яку я осягнула, дає мені вдовілля. Все те, про що я думала серед довгих нудних лекцій старого директора семінара, мала я перед собою. Оживлена гарячими почуттями, майже не чую землі під ногами.

А однак нове окруження, товариші охолоджують, ломлять крила моєї фантазії.

Ні! Ні! Ніякий холод ні брутальність не змінить мене. Щоби скріпити волю, даю свободу уяві: добачую все щось величаве, хоч погляд на суспільність зміняється, вроджений критицизм та опозиція будяться... — але з ким ділити думки, кого гуртувати? Не бачу між новими товаришами відповідного матеріялу. Тут не вільно безкарно ширити поступові думки, погляди.

Те, що мені дороге, викликує в них невдоволення.

Не все таке гарне, як у нас учили. Не всі суспільні проблеми пояснені.

Не все правда і гармонія, не все в методиці, яку нам давні педагоги лишили, є добре. Ми, молоді, маємо багато роботи, коли ж бо тут нема товаришів.

Поки що переписуюся з товаришками з семінарії. Бачу, що вони невтомні трудівниці в дусі любові і правди, — виднокруг душі прояснюється.

Негідне поступування тутешніх не знеохотить мене, з дороги своєї не зійду.

Поза шкільними годинами та записуванням у щоденнику поміток, які насувалися при навчанні після приготування матеріялу на найближчі дні, я присвячувала вільні хвилини дальше тільки науці природи. Це було вже для мене. Книжок я мала доволі: були в мене такі автори, як Фігієр, Оуен, Schutze, Jäger, Дарвін Карло і Дарвін Франц, ботанік, та інші. У гарні сонячні дні спішу на узгір'я, розглядаюся... Околиця справді гарна. Збираю з останків осінньої флори дещо до зільників для себе і для школи. Живу у своєму мікрокосмі, з котрого розгортається для мене все ширший та ширший овид...

Так от і забрали мені лихі люди моє щастя, мій спокій: казали на своє буденне життя поглянути, щоб я побачила ціле його „ніщо" — аж до дна...

Здається, в перших листопадових днях, в годині, коли діти найкраще зайняті наукою, входить до кляси пан Гордієнко.

— Як секретар, з поручення управителя приношу вам оце до підпису.

Гляджу на доручений аркуш паперу; він чистий, тільки долом підпис управителя та інших учителів.

— Що це? І чому зараз, у часі науки, коли можна полагодити під час перерви?

— Ні. Управитель мусить негайно вислати цю річ до окружної ради; важне діло для шко-

ли: просимо дозволу розібрати старий шкільний будинок, щоб мати вільне місце на руханкові вправи.

Щоб не балакати з паном Гордієнком та не гаяти даремне дорогого часу, підписуюся біля підпису товаришів.

Carte blanche... біла картина... Підписала я її без лихої думки — прочуття... бо не знала ще людської злоби...

Другої днини вечором, коли сумерк не дозволяв уже читати, я відсунула книжку Дарвіна: De la variation des animaux et des plantes — Acclimation, ходжу та думаю над вислідами творця теорії еволюції.

Акліматизація — це пристосування організму до умовин побуту, відмінних від тих в яких він досі розвивається.

Кожний рід рослини призвичаєний до підсоння своєї батьківщини. Одначе через осібняки, витриваліші від типу, даються ростини акліматизувати.

Хоча рослина зааклімативується, одначе признак, властивих своїому родові, не зовсім задержує. Коли в пору дозрівання рослини нема стільки тепла і світла, кілько вона потребує, то її плід не буде ідентичний з тим, який був би дозрів при більшій теплоті.

Кожна рослина потребує до свойого повного розвою точно означеної скількості тепла. Рослини, спроваджені з теплих країв, справді часом навіть гарно розцвітають, але цвіт їх буде пустий і скоро змарніє без овочу.

Коли рослина є в стадії розцвіту, а ми її переносимо до холоднішого підсоння, вона терпить більше, ніж терпіла б тоді, якби ми перенесли її в стані її супочинку — перед або після розцвіту. Пень і старше, здеревіле та корою покрите галузя, не терплять від стужі, тоді як молодим верховіттям і пучкам мороз загрожує смертю . . .

І перед моїми очима стояли сотки тих рослин, почорнілих, зів'ялих, мертвих — тих мучеників акліматизації, що були б у своїй батьківщині розкішно цвіли, луги красили... і неначе обвіяв мене той мороз, що знищив їх життя...

Ті правди з життя рослин я переношу в царину духа. Чи ж і ми, люди, хоч обіймаємо цілінський просторий світ, не такі немічні, як ті рослини? Чи й декотрі душі не терплять і не гинуть, коли нема відповідних умовин до життя? Чи на поборення чужого ворожого впливу не затрачують усіх своїх сил — так, що організм поволі нидіє, завмирає?

Правда, що сила волі значить багато, вона може побідити найтяжчі умовини.

Адже Шевченко перебув десятьлітню неволю в Закаспійському краю... Але чи ж сила волі не триває доти, доки фізично організм не змарніє, не піддасться? Виходить, і людина хвилею пристосовується до нового невідповідного окруження — і тривалості своєї не задержить. Чи ж недостача великих людей і теплоти дружніх сердець не зменшує нашої відпорности на ворожі впливи? Чи в тій боротьбі буденній за існування не зменшуються і не ломляться здібності духа, енергія й лет думок, творчість, чи життя поволі не перемінюється в животіння?

Чи думки і почуття тих людей розвинуться в діла-твори такі досконалі, які б розвинулися серед привітливих умовин?

Чи життя обмежене, тільки серед книг, не веде до однобічності, метафізики, рефлексії, меланхолії?

І серце відізвалося тугою за людьми світлими, за відносинами, котрі би причинилися до всебічного розвитку думок, почувань, світогляду, словом до розвитку духа... Чи ж саме жіночі душі не потребують тих дужих, великих майстрів душ, що, на них опираючись, могли б, як повій, піднестись до сонця? Тільки в промінні світла і сонячного тепла розвивається чудова гармонія тисячів цвітів! . .

Хвилю моїх думок зупинила візита місцевого пароха о. Євгена Дзеровича, що був і предсідником місцевої шкільної ради.

— Приходжу до Вас із пересторогою; прийміть мою раду. Навіщо Вам мішатися в такі нечисті діла? Сей скандал скінчиться в суді карою за ложні доноси.

Ці слова були для мене, мов зимна вода. Я ще половиною душі була у світі думок, от і зазнала такого прикрого враження, що довгу хвилину не могла зрозуміти слів священика.

— Вибачайте, отче добродію, тут якась помилка... Я ні слова не розумію: доноси, суд, кара... за віщо?

— Ей, паннунцю, коли Ви ще собі з моїх рад кепкуєте, то бувайте здорові.

Після дальших питань я довідалася, що несвідомо стала в обороні підлої справи й обжалувала перед судом і світом чесного чоловіка.

— Ви не були вчора по дванадцятій годині в школі, я вас не бачив між другими, як же Ви могли підписом свідчити про напад на школу?

— Я мала науку до першої, але моя кляса на поверсі; я за гомоном дітвори нічого не чула ані не бачила, що там діялось надолині.

(далі буде)

Борис Тижук у числі найвизначніших спортсменів світу

(З життя одного з передових сумківців)

Британський щоденник "Oxford Mail" у числі за 6.III.1975 р. опублікував репортаж п. з. „Передові атлети в університетських змаганнях". Цей репортаж починається такою інформацією:

„Сім міжнароднього масштабу спортсменів візьмуть участь у змаганнях — в день Університетських Ігрищ, що почнуться в суботу, о першій годині по полудні, у крайовому спортовому центрі у Кришталевій Палаті.

Оксфордська група змагунів включає таких атлетів міжнародного масштабу: Борис Тижук (кошиківка) з Канади; Ґлинн Овенс, який репрезентував Велику Британію у змаганнях за чемпіонат в джодо; Тоні Дайк, і два інші спортсмени міжнароднього масштабу, що пов'язані з оксфордською спортовою командою.

Вищеподана вістка зацитована тут як приклад того факту, Борис Тижук, отримавши в Канаді 1973 року високе відзначення в формі Rhodes Schollarship, на продовження студій в Оксфордському університеті в Британії, з лав канадських крайових спортсменів-передовиків дуже швидко перейшов у лави передовиків-спортсменів на міжнародній студентській арені.

Канадські офіційні чинники, а вже тим більше в Манітобі, звідки походить Борис Тижук, знають про його осяги. Знають про це й провідні особи української спільноти в Канаді. Але ширший загал мав і має мало нагоди довідатися про це, бо в нашій пресі не було віднотовувано жодного успіху цього непересічного, але скромного і тихого студента.

Коли на канадських Зимових Ігрищах у Саскатуні 1971 року Борис Тижук, як капітан Манітобської волейболної команди здобув Золоту Медаль, Ед Шраєр, прем'єр Манітоби, у своєму ґратуляційному листі, датованому 1 березня 1971 р., до Б. Тижука писав:

„Нехай же Ваші зусилля, як спортсмена і як манітобця, служать усім іншим за дороговказ і високий приклад до наслідування".

Коли Бориса Тижука відзначили наданням йому „Ровдс Сколаршип". А. А. Ліч, суперінтендент шкіл у Вінніпезі, у ґратуляційному листі до нього писав (10 грудня 1973 р.-.

„Я пам'ятаю Вас ще з Ваших середньошкільних часів, коли Ви були відзначені Медалею Генерального Губернатора Канади — головно за Ваше провідництво в різнородній діяльності учнів, — і тоді я мав приємність познайомитися з Вами".

Коли Б. Тижук, як капітан манітобської академічної волейболної команди за перемогу на всеканадських змаганнях 1974 р. здобув перемогу, і за це надали йому високе відзначення — "National Honours", манітобський міністер Рене Е. Тупен, вручаючи йому це відзначення, прислав йому супровідного листа (з 14 травня 1975 р.), який кінчався такими словами: „Ґратулюю Вам і бажаю Вам усього найкращого та щастя в Ваших плянах на 1975 рік".

На світлині — акт вручення Б. Тижукові академічного Відзначення О. Т. Ендерсона.

Під Час Академічного Акту („Конвокація") в Вінніпезкому університету навесні 1974 року д-р Джон Клейк, декан факультету гуманістичних і стислих наук, вручив бакалаврові Борисові Тижукові, який тоді вже був "1974 Manitoba Rhodes Scholar", академічне відзначення О. Т. Ендерсона. Борис Тижук був також відзначений Золотою Медалею за свої осяги в студіях адміністрації в цьому університеті.

І ось з щоденника „Оксфорд Мейл" довідуємося, що рік 1975-ий у житті Б. Тижука також позначився великими успіхами, але цим разом — уже успіхами на міжнародній арені.

Коли Б. Тижук отримав Rhodes Scholarship, доктор Дж. Дж. Пінкок, асистент президента Вінніпезького університету, що його закінчив Б. Тижук, прислав до нього листа такого змісту:

В імені Генеральної Ради Факультету Вінніпезького університету я, виконуючи її доручення, я складаю Вам ґратуляції з нагоди недавнього вибору Вашої особи для відзначення Стипендією Ровдса 1974 року.

Наша інституція і члени факультету, звичайно, є дійсно гордими з того, що Ви маєте такі успіхи. Усе те, чим Ви себе показали як під академічним оглядом, так і в усіх поза-академічних відношеннях, приносить і буде приносити честь цьому університетові.

Генеральна Рада Факультету на своєму засіданні 10 грудня одноголосно постановила висловити Вам признання й ґратуляції. Крім цього я бажаю висловити Вам свої особисті сердечні ґратуляції з приводу Вашого успіху і побажати усього найкращого на майбутнє.

Щиро Ваш

Дж. Дж. Пінкок"

Привітання від Міської Управи Вінніпеґу, від лідерів політичних партій, від Централі Комітету Українців Канади від багатьох наших діячів і установ могли б скластися на зміст цілої книги.

На закінчення подаємо текст листа, якого, за підписом пані Стефанії Пауш (голови) й пані добр. М. Керніцької (секретарки). Союз Українок Канади 9 квітня 1974 р. написав до Бориса Тижука:

„Високоповажаний Пане:

Прийміть наші сердечні ґратуляції з нагоди блискучих осягнень. Бути найменованим Ровдеським Степендіятом — це високе гонорове відзначення, яке Ви заслужили за свої дотеперішні успіхи. Горді з Вас не тільки, батько, родина й приятелі, але й горді всі членки Союзу Українок Канади. Ваші батьки були і є чільні члени нашої Сумківської родини, і Ви пішли слідами їхніми, бо включилися до С.У.М.К.-у, та широко інтересуєтеся долею цієї організації.

Нам мило і приємно побажати Вам і на будуче дальших добрих успіхів у науці і щасливого та радісного життя на многі літа".

Г. Олексіїв

ПОЖЕРТВИ НА БУДОВУ МУЗЕЮ
Союзу Українок Канади

П-во Михайло і Марія Бойчуки, Саскатун (раніше $500.00)	$2,500.00
Центр. Управа С.У.К., Едмонтон (бюджет з відділів СУК)	579.00
Пані Марія Ткачук, Саскатун	400.00
Пані Марія Пернаровська, Саскатун (раніше $125.00)	100.00
Пані Галя Максимюк, Саскатун (раніше $130.00)	107.00
Пані Розина Драґан, Саскатун (раніше $510.00)	102.00
П-во С. А. Талпаш, Бюкенен, Саск.	100.00
Пані Софія Кушнірук, Винярд, Саск. (раніше $25.00)	100.00
Відділ СУК ім. О. Кобилянської, Донвел, Саск.	25.00
Відділ СУК ім. Лесі Українки, Давфин, Ман.	75.00
Відділ СУК ім. Княгині Ольги, Вінніпеґ, Ман.	25.00
Пані Леся Івасюк, Едмонтон (раніше $125.00)	25.00
Пані Надя Боднар, Едмонтон (раніше $30.00)	10.00
Пані Юстина Симчич, Давфин, Ман. (в пам'ять її мужа)	25.00
Відділ СУК. ім. Княгині Ольги, Ґримсбі, Онт.	100.00
Відділ СУК. ім. Лесі Українки, Транскона, Ман.	35.00
Пані Анна Іванчук, Норт Бетлфорд, Саск.	20.00
Пані Марія Гарасимів, Норт Бетлфорд, Саск.	10.00
Пані Селі Лазарович, Норт Бетелфорд Саск.	10.00
Пані Тіна Савчук, Норт Бетлфорд, Саск.	5.00

Щиросердечно дякуємо всім жертводавцям за пожертви зложені на будову Музею.

За Раду Музейної Фундації —

Соня Стратійчук

Дальші пожертви просимо виписувати так:

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND
1240 Temperance St.,
Saskatln, Sask. Canada
S7N 0P1

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Сердитий вітер

Шумить, розгулявся
Злий вітер в саду,
Забрався на грушу
І чинить біду.

— Ой вітре сердитий
Лети в темний гай,
На груші зеленій
Грушок не збивай.

Вони ще маленькі,
Їм треба рости,
Скоріше, упертий,
У гай ти лети.

Нехай дозрівають
Грушки запашні,
Ростуть-виростають
Великі й смачні!

М. Бабка

Василь Сухомлинський

Скільки ж ранків я проспав...

Завтра починаються літні вакації.

Третьокласник Василько запитав у батька:

— Тату, а що я робитиму влітку?

— Відпочиватимеш і працюватимеш, — відповів батько. — Завтра поїдемо зі мною в поле. Добре.

— Добре! — зрадів Василько.

Васильків батько працював агрономом. Він вставав удосвіта і їхав у поле.

Василько крізь сон почув, як хтось доторкнувся до його плеча .Тихенько штовхає, будить .Ой, як не хочеться вставати! Але пригадав Василько, що сьогодні вони з батьком їдуть у поле. Підвівся, подивився довкола. Надворі ще темно. На небі зірки сяють, а на сході червоніє.

Василько вмився, поснідав з батьком. Ось вони вже й на подвір'я вийшли. Василько показує на рожеве небо на сході й питає:

— Тату, що воно таке, Чому небо червоне? Невже там пожежа?

Батько усміхнувся.

— А хіба ти ніколи не бачив, як сонце сходить?

— Не бачив, — відповів Василько.

—Дивись, — сказав батько. — Побачиш раз — захочеться побачити щодня.

Потім вони стояли на околиці села. Перед ними жовтіло пшеничне поле. Сонячні промені блищали в крапельках роси. В блакитному небі співав жайворонок. Василько стояв, немов зачарований.

— Ой ,гарно ж, — тихо промовив він, — невже щодня так гарно?

— Щодня, — відповів батько.

— Скільки ж ранків я проспав, — з жалем промовив Василько.

Між горами та й коміронька

Між горами та й коміронька,
Там світила ясна зіронька.
То дівчинонька ходила —
Із ключами золотими,
Із свічками восковими.
Усі скрині відмикала,
Гостинчики вибирала.

(Переклав Анатолій ГРИГОРУК)

Георгій Хіміч

Місячкові отари

В небі місячко - вівчар
Випасає сто отар.
А на ранок ті отари
Заганяє до кошари.

ПРО МИСТЕЦЬКИЙ СВІТ КАТЕРИНИ АНТОНОВИЧ

Катерина Антонович — малярка, педагог, письменниця і громадська діячка померла у Вінніпеґу 22-го лютого 1975-го року, залишивши за собою велику спадщину культурного надбання.

Вона народилася в Харкові в 1884 році та вже від дитинства виявляла нахил, здібність і любов до малярства. Закінчивши гімназію у Харкові, Катерина Антонович студіювала протягом чотирьох років медицину на вищих жіночих курсах у Петербурзі. Хоча була дуже зацікавлена цим предметом, але після довгого вагання переміг таки поклик до мистецтва, якому присвячує все своє дальше життя. У цей час вона познайомилася й вийшла заміж за мистецтвознався Дмитра Антоновича і вони замешкали у Києві, де разом почали брати активну участь у культурному відродженні України.

Катерина Антонович ілюструвала різні видання, а головне, дитячі книжки. У новозаснованій Академії Мистецтва студіювала малярство у Василя Кричевського та у Михайла Бойчука. Пізніше поглиблювала мистецьку освіту в Італії, Франції та в Німеччині. В 1923 році переїхала до Праги, де працювала в Студії Пластичного Мистецтва, у Музею Визвольної Боротьби України та в багатьох інших організаціях.

Від 1949 року жила в Канаді у Вінніпеґу та тут заложила в 1954 році Школу Рисування і Малювання, яка, під її іменем, існує дотепер.

Свої малярські твори мисткиня виставляла у Празі, Берліні, Римі, Вінніпеґу, Торонто, Монтреалі, Філядельфії, Нью-Йорку та Дітройті.

Ціла творчість Катерини Антонович є під знаком позитивного наставлення до життя. Переважно вона малює лагідне, спокійне довкілля, в якому час не має рішального значення, хіба що у змінах дня і ночі. Малюнки її невеликого розміру, особливо, коли їх порівняти до теперішнього стандарту. Звичайно вони не більші, як 2 фути на 1½.

Композиції малюнків, таких як „Хмари над вінніпезьким озером" або Чорне море з румунського берега" — не складні. Обминаючи всі деталі, мистець зосереджує всю увагу на ессенційному і тим більше мусить бути дуже селективний у виборі кольорів, форми та лінії. Краєвид Катерини Антонович виходить переконливо. На них завжди виразні предмети такі як дерева, небо, хмари і море, але все ж це не є тільки імітації природи. Кольори можуть бути м'які або яскраві, але завжди старанно підібрані, щоб ніщо не порушило рівноваги і ритму

Човен на Чорному морі — К. Антонович

композиції. Малярці вдається схопити у краєвидах повну гармонію землі, неба, гір і хмар. У цих творах передано силу майже невловимими засобами, так як це буває в природі. Наприклад, у дуже делікатно намальованій картині „Гори в тумані", зовсім не бракує враження могутности. Маленький натюрморт „Чорнобривці" стриманий але переконливий.

Велика серія портретів: дітей, приятелів і членів родини — мальована оліями, акварелею, вуглем і пастелями, намагається передати не тільки фізичну подібність, але й характер кожної особи. Портрети Катерини Антонович виявляють солідну школу, досвід і ґрунтовне знання людської анатомії. Портрети вуглем мають повну формальну суцільність. Мисткиня малює різних людей, але вся увага завжди зосереджена на їх очах.

В ілюстраціях Катерини Антонович помітні впливи українського народного мистецтва. Її улюблена казка „Івасик-Телесик" ілюстрована багатьма образками, на яких виразно видно вдачу всіх дієвих осіб: Івасика, Мами та Відьми. Зроблено це надзвичайно простим засобом, а саме: легкою, ритмічною, пливкою лінією. Така функція лінії прикметна не тільки церковному мистецтву — іконам — але і народній орнаментиці.

Через свою тонку спостережливість Катерина Антонович уміла передати силу дуже делікатно. Всі її рисунки й малюнки виглядають так, ніби їх робилося без ніякого труду. Їх лінія, форма і кольорит виявляє таку безпосередність та спонтанність, яка буває тільки у глибоко культивованих мистців.

Марійка Онуфрійчук-Сокульська

ЖІНКИ ДІЯЛЬНІ В МИСТЕЦТВІ У КАНАДІ

Маркус Ван Стін

(Канадська Сцена) — У цьому Міжнародньому Році Жінки, багато писали й говорили про ролю жінок у різних ділянках зусилля. В Канаді жінки є особливо успішні у творчому мистецтві. Від Емілії Карр до Франсіс Лорінґ, канадські жінки грали важливу ролю у малярстві і різьбі. Національна Ґалерія Канади є єдиною національною ґалерією у світі очоленою жінкою. І всі три професійні балетні компанії Канади заснували жінки.

Найстаршу із цих компаній, Королівський Вінніпеґський Балет, заснували дві англійки, Ґвінет Ллойд і Бетті Гей Фареллі, які прибули до Канади 1938 р. з наміром почати балетну школу. Вони поселилися у Вінніпеґу, де панна Ллойд згадує: „Балет на преріях був лише сном про колір і рух у памяті тих, що прибули з Европи близько початку століття".

1947 р. панни Ллойд і Фареллі могли утворити перший Канадський Балетний Фестиваль і з цього виросла балетна компанія, яка виступила перед Принцесою Єлисаветою і Дюком Едінбурґу в часі їхніх відвідин Вінніпеґу 1951 р. Вони були такі вдоволені, що дарували компанії Королівську Хартію, яка зробила її Королівським Вінніпеґським Балетом.

Недавніми роками компанія зробила декілька тріюмфальних закордонних кругових поїздок і її визнали в Англії, Західній Німеччині, Чехословаччині, Франції, Совєтському Союзі й Австрії. 1968 р. вона добула першу нагороду на Міжнародньому Балетному Фестивалі у Парижі, а головна танечниця компанії, Христина Геннессі, здобула золоту медалю.

Королівський Вінніпеґський Балет спеціялізується у модерному балеті із відмітним канадським характером, таким як *The Shining People of Leonard Cohen* and *The Ecstasy of Rita Joe*. Це є згідне із філософією панни Ллойд, що балет повинен брати початок і відображати людей і час для яких його створили. Вона аранжувала більш як двадцять балетів для компанії.

Національний Балет Канади, оснований на традиціях Брітанського Королівського Балету є більш клясичний у своєму вигляді. Він теж постав із жіночої уяви. 1950 р. Сілія Франка, одна із найкращих танечниць Брітанського Королівського Балету, прибула до Канади із дорученням утворити національний балет. Вона

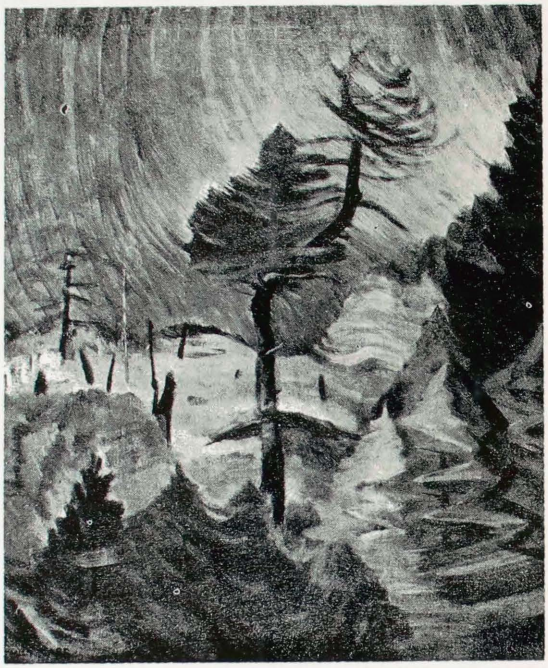

Еміли Карр — Видержливість (Survival), одна з видатних малярок Канади.

взялася до праці негайно, переїжджаючи і ще раз переїжджаючи країну серед холодної зими, щоб найти прихильників і підхожих танцівників. Протягом десятьох наступних років компанія боролася за своє існування. Був час, коли панна Франка мусіла взяти працю у департаментальній крамниці, такі малі були фонди балетної компанії. Але вона вижила і тепер має міжнародню репутацію.

Подібну історію можна розказати про Людмилу Чіряєфф, латвійську танечницю, яка навчалася в Большому Балеті. 1952 р. вона прибула до Квебеку, щоб тут поселитися. Вона працювала, щоб утворити малу танцювальну групу для виступів у далекобаченні, яке тоді було ще в пелюшках. З неї виріс Les Grands Ballets Canadiens — формально інкорпорований 1957 року.

Джін Садерленд назначено Директором Національної Ґалерії Канади 1966 р., першу жінку, що мала таке видатне місце у мистецтві будь-якої країни. Проте, було багато таких, що проклали шлях, включаючи Принцесу Люїзу, дружину Генерального Губернатора, яка засну-

(Докінчення на стор. 17)

PROMIN

Vol. XVI. No. 10 ENGLISH SECTION OCTOBEP, 1975

AN ADDRESS BY THE HONOURABLE MARK LALONDE TO THE PIONNEER WOMEN'S ORGANIZATION OF MONTREAL

While women's rights in our society can, in some areas become fact through legislation, the true equality of women will remain a fiction, a hoped-for Utopian dream unless prejudicial attitudes towards women can be eradicated.

In simplest terms, those rights, privileges and responsibilities that are held by men in our society, either by law or by precedent, *must* be accorded equally to women. That is the goal, and, as Minister Responsible for the Status of Women, I am vitally concerned that we achieve it. When we think in terms of *rights*, we usually consider those rights as being provided by law, rather than by custom. And it is through law — through amendments to present legislation as well as the introduction of new legislation, that equal *rights* can be achieved.

This equality in law, however, will be a frail victory indeed if a vast area of practice, precedent and custom remains unchanged. It is here that equality is a fiction... a fiction because neither provincial nor federal legislation nor any government initiatives to improve women's status can legislate the disappearance of *attitudes* that keep women from becoming full and equal partners in our society. When prejudicial attitudes blur people's perceptions it is discrimination that becomes the FACT.

I remember a senior executive of a Canadian corporation who was invited to a consultation meeting regarding the issues to be dealt with during International Women's Year. All day he listened to the topics deliberated, contributed suggestions, and appeared enthusiastic. At the end of the day he remarked: "I think what you're doing is truly wonderful — just as long as my wife always has dinner on the table when I get home at night". While he could agree in theory with expanded opportunities, choices and responsibilities for all women, he didn't consider that this business of women's equality should impinge on the personal boundaries of his life.

And yet, this is exactly what the reality of women's equality is centred on — the expansion of opportunities for individuals — women and men, within all aspects of their lives. It is in this area, in the area of attitudinal change, that we are concentrating particular efforts during 1975, International Women's Year.

Some people have asked "Why International Women's Year?" And our answer has been, "Why Not Equality for Women? Why Not"! One of the major efforts of the Canadian government program for this year is to inform people on the present status of women in Canada, to encourage women and men to consider their attitudes — and where those attitudes are frankly prejudicial — to encourage their reassessment in the light of current realities in our society. Most important. we believe that as more Canadians become informed on the present status of women, they will become committed to work for improvements both in law and in attitudes.

The United Nations, in declaring International Women's Year, has, in a sense, "legitimized" the whole area of concerns associated with women's equality. The image of the bra burners and the man-haters and the overtones of the words "women's lib" are vanishing. Women are justifiably angry about inequities in our cuulture that continue to bar their equality, but that anger is tempered by a reasoned determination to make equal status a reality.

I recall reading that Prime Minister Harold Wilson of Britain had remarked that the purpose of International Women's Year is to make International Women's Year unnecessary.

And he was right. When women and men all over the world are accorded equal status, equal rights, equal opportunities and choices, *and* assume equal responsibilities, there will no longer be any necessity for a special year or special programs to focus on the concerns of women.

The status of women certainly isn't a new issue in Canada. Back in the early part of this century, Nellie McClung with other dedicated women worked to provide women with the vote. It was apparent to Mrs. McClung, as it is to

those women working to women's equality today, that prejudicial attitudes are rarely formed by logic or common sense.

She used to tell the story of Uncle Henry! "Why, Uncle Henry!" exclaimed one man to another on election day. "I never saw you out to vote before. What struck you?" "Hadn't voted for fifteen years", declared Uncle Henry, "but you bet I came out today to vote against givin' these fool women a vote; what's the good of givin' them a vote? They wouldn't use it!"

Well, there were and still are a lot of people like Uncle Henry. But attitudes *can* be changed. By 1916 women in Manitoba had won the right to vote in provincial elections. The other provinces and the federal government soon followed —although tradition denied women the provincial vote in Quebec until 1940.

While the right to vote and to hold public office was won in the legislatures, the right of women to sit in the Senate was won in court. In 1928 the Supreme Court of Canada ruled that the word "persons" in the British North America Act did not refer to women. It was not until the decision was appealed to the Judicial Committee of the Privy Council in London, England that a decision was rendered that indeed the word „persons" included members of both sexes.

While today we have nine women members seated in the House of Commons — more than have ever before been elected at one time — it is just as relevant to note that in almost 60 years, fewer than ninety Members of Parliament and provincial legislatures have been women. There have been fewer than twenty women Ministers.

One can only ask — Why?

In 1967 when the Royal Commission on the Status of Women began its hearings, it provided a forum for public opinion on issues of women's equality. For many, it was the first opportunity to learn the facts about the status of women in our country.

Since those hearings, and the Commission Report, there have been visible areas of improvement. Legislative changes have been introduced, expanded human rights legislation has been enacted in most of the provinces, and a National Advisory Council on the Status of Women has been formed.

In fact, several important pieces of legislation related to women's equality have been introduced in the House recently. The Omnibus Bill, which in many ways is a "housecleaning" bill, amending several pieces of legislation that are prejudicial to women is approaching final reading. This Bill includes amendments to such Acts as the Immigration Act, in which the term "head of family" will be removed. This is because while "head of family" is a neutral designation, it has almost invariably been taken to mean the husband, no matter what the family situation. A further amendment to the Immigration Act will allow the dependent members of a family to no longer be included in a deportation order against the "head of family", if they are Canadian citizens, or if they are landed immigrants over the age of eighteen. With passage of an amendment to the National Defence Act girls as well as boys will be able to belong to military cadet organizations. Other Acts included with this Bill are the Unemployment Insurance Act, the Criminal Code, Canada Elections Act, the Civilian War Pensions and Allowances Act and the Public Service Employment Act.

Another major piece of legislation relating to the status of women will be introduced by my colleague, the Justice Minister to establish a federal Human Rights Commission. You will remember that I introduced legislation which amended the Canada Pension Plan, effective January first of this year. These changes mean that we have now eliminated all discrimination based on sex, for both contributors and beneficiaries.

In recent months a question which has been of central importance is the provision of coverage under the Canada and Quebec Pension Plans for spouse who are not in the labour force. I have received studies on this subject from both the Canada Pension Plan Advisory Board and the Advisory Council on the Status of Women. These reports were referred to the provinces at the recent Minister's meeting and we will be giving this problem our close attention in months to come as we work to find an acceptable solution.

One of my major concerns both as Minister of Health and Welfare and Minister Responsible for the Status of Women is the provision of child care services. Even before assuming the responsibility of directing government policy concerning the status of women, I was able to announce that, under the Canada Assistance Plan regulations, full operating costs of day care services are shared by the provincial and federal governments, including the costs of equipment and supplies, and rent or depreciation on capital. The federal government is participating more fully

in the provision of child care services that in any other social service area which we costshare with the provinces.

As I mentioned earlier, however, legislation cannot be seen as the sole answer to full equality. It is the attitudes of each and every Canadian that will finally determine whether women achieve the freedom of opportunity, freedom of choice, which they must have to become full and equal partners in the development of this nation.

Any person who has encountered discrimination knows that the most insidious thing about attitudes is that generally they are unstated. In order to deal with attitudes, they must be brought out into the open.

Many of you, I'm sure have seen the general awareness media campaign which we launched in mid-January (It's been called the Why Not! campaign in the press). That campaign had one major purpose — to create that essential awareness of the status of women. It's designed to challenge all women and men to think about their attitudes; to question their preconceptions; and to work to bring about a society based on equality. The Why Not! or Pourquoi Pas? button emerged as the most-talked-about part of the campaign, but there is a great deal more to it. To date, the Secretariat has received over 72,000 individual coupons requesting, not only posters and buttons *but more information on the status of women.* Anyone writing in requesting information will receive a kit of relevant publications.

Requests for more background on the status of women are coming not only from individuals, but also from high schools, universities, libraries, corporations, industry, the press and Members of Parliament — there is an incredible demand for knowledge on women's status in Canada at the present time. Once people are made aware of that status, there is no doubt that there will not only be broadened support for women's equality, but that those in positions to affect change will also be persuaded to recognize the measure of interest and concern for the status of women. Awareness creates more than understanding — it generates *action.* And indeed, it is the *action* of concerned people that will ultimately bring about the fact of *women's* equality.

As you are possibly aware, there is an active program on the status of women being launched here in Quebec by the International Women's Year Secretariat in co-operation with the provincial government. A series of 10 mini-conferences are being held all across the province. Consolidating all the recommendations of these mini-conferences, there will be a province-wide conference; Carrefour '75 on central issues related to the status of women in Quebec. This will be held at Laval University in Quebec City the last weekend of May.

Quebec is fortunate to have an extremely active provincial Council on the Status of Women. This council is most concerned that any women wishing information on any particular question effecting her, should be able to get concrete advice and information. If any of you have questions you wish answered on the status of women in Quebec you can call Action Femmes at this toll free number 1—800—463-2851.

You may perhaps wonder — why should you be concerned with the status of women in general? Well, in Canada, a small minority of women — possibly around five per cent of our female population — has been actively working in the drive to equality over several years. For the majority of women and men in this country, the battle of equal rights has been "someone else's" — the legislators', the corporation executives', the career women's — and often, that battle was not only someone else's, but many women had no sense of "women's rights" being an issue that touched them.

(To be continued)

ЖІНКИ В МИСТЕЦТВІ КАНАДИ

вала Національну Ґалерію 1880 р. І кілька років пізніше, 1887 р., заснувала Анна Ліоновенс першу мистецьку школу у Канаді, в Новій Шотляндії, що була героїнею оповідання **Анна і Король Сіяму.** Після років місійної праці, включаючи довгий час у Сіямі, Анна пішла на відпочинок до Нової Шотляндії. Але для неї відпочинок був нудний і вона почала знову вчити, засновуючи Повний Коледж Мистецтва у Новій Шотляндії, який є ще дуже діяльний.

Д-р Богс, заки очолила Національну Ґалерію, була Куратором Мистецької Ґалерії Онтаріо, одна із багатьох жінок-директорів ґалерії у Онтаріо. Між ними можемо згадати Ненсі Діллов Ґалерії Нормана МекКензі у Реджайні, Доріс Шедболт із Мистецької Ґалерії Ванкуверу і Мері Спарлінґ із Мистецької Ґалерії Мавнт Ст. Вінсент Університету у Ґаліфаксі і сучасного президента Асоціяції Канадських Музеїв. Д-р Богґс каже: „Канада це є майже пристановище для жінок щодо мистецтва".

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Церковний Хор при Українській Православній Церкві Пресв. Тройці в Лондоні, Онт., в першу річницю впокоєння (26. 9. 1974) своєї бл. п. Добродійки Катерини Дебрин, в її світлу память складає пожертву $15.00 на журнал „Промінь".

— — — — —

Членкині відділу ім. Лесі Українки у Ванкувері, Б. К. висловлюють сердечні співчуття родині бл. п. Марії Оленюк, яка упокоїлась 25 серпня 1975 року, в її світлу пам'ять замість квітів, засилають $5.00 на журнал „Промінь".

Л. Митрук — голова П. Клюкевич — рефер.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Галі Цукорник, дочки п-ва Юліяна і Марії Білоусів та засилаю $5.00 на журнал „Промінь".

Розалія Кондра, Вінніпеґ

— — — — —

У четверту річницю смерти нашої дорогої сестри і братови бл. п. Марії Харко-Новосад, в її світлу пам'ять замість китиці квітів складаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Брат і братова — Євген і Марія Вавринюки, Едмонтон

— — — — —

У першу річницю смерти моєї дорогої улюбленої дружини, а нашої мами і бабуні, бл. п. Павліни Олексин, яка відійшла у вічність 3 жовтня 1974 року, в її світлу пам'ять складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь". Спи спокійна наша дорога і незабутня дружино і мамо. Вічна тобі пам'ять!

Засмучені — муж Михайло Олексин, невістки і сини — Володимир, Євген і Ярослав, Мічам, Саск.

— — — — —

У п'яті роковини смерти мого незабутнього дорогого мужа бл. п. Андрія Юхимця, який упокоївся 30 вересня 1970 року, в його світлу пам'ять засилаю $5.00 на журнал „Промінь".

Дружина Христина Юхимець, Гамільтон

— — — — —

Складаю вінки з нев'янучих квітів у пам'ять наших ніколи незабутніх — дорогого мужа і батька, бл. п. Петра Процишина, який відійшов у вічність 20 вересня 1971 року і дорогої пам'яти зятя Івана Симбалістого, який упокоївся 27 жовтня 1972 року у їх світлу пам'ять засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Дружина Петруня з родиною, Донвел, Саск.

— — — — —

У другу рінищу смерти мого любого брата бл. п. Михайла Тихого, який відійшов від нас 26 серпня 1973 року, складаю на його могилу нев'янучий вінок з найкращих квітів і в його світлу пам'ять засилаю $5.00 на журнал „Промінь".

Сестра Аанна Хаба, Редвотер, Алта.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, бл. п. Йосипа Кіндрата складаю нев'янучий вінок і засилаю $4.00 на журнал „Промінь". Покійному Вічна пам'ять.

Дружина Анна Кіндрат, Вотерфорд

У першу річницю смерти моєї дорогої приятельки і сусіди бл. п. Матрони Премачук, яка упокоїлась 8 серпня 1974 року в Вікторії шпиталі у Вінніпеґу, замість вінка засилаю у пам'ять покійної Матрони $5.00 на журнал „Промінь".

Вероня Слука, Да Па, Ман.

— — — — —

У перші роковини смерти дорогого і незабутнього мужа, дітям батька і дідуня, бл. п. д-ра Фавста Ґовди, який відійшов від нас 9 жовтня 1974 року в Едмонтоні, в його світлу пам'ять засилаємо $25.00 на журнал „Промінь". Покійному Вічна Пам'ять!

Дружина Розалія, дочки Мальвіна,
Клавдія Бурденюк, син Ирл, зять Орест,
синова Линда, внуки — Критін, Нолен і Сидні

— — — — —

У десяту річницю смерти дорогої мами, бл. п. Катерини Сороки, яка упокоїлася 19 вересня 1965 року, на 65-ім році життя й яка впродовж свого життя багато потрудилася для відділу Союзу Українок у Витков, Саск., — складаю нев'янучий вінок в її пам'ять і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дочка Анна П. Іванчук,
Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої братови, бл. п. добродійки Михайлини Лещишин, яка упокоїлась 26 серпня 1975 в Клівленді і поховано 29 серпня на цвинтарі в Бавнд Брук. Бл. п. добродійка Михайлина це дружина отця протопресвітера Дмитра Лещишина, священика піонера УГПЦ в Канаді.

У світлу пам'ять братови добродійки Михайлини складаємо $10.00 на пресовий фонд „Променя".

Остап і Варка Лисий, Ніяґара Фалс

— — — — —

У світлу пам'ять дорогого приятеля, бл. п. Миколи Іванця, з Брентфорд, Онт., який відійшов у вічність у місяці червні, ц. р., складаємо скромну пожертву на пресовий фонд журнала „Промінь" в сумі $15.00. Дружині Марії та сумуючій родині висловлюємо наше глибоке співчуття. Покійному хай буде Вічная Пам'ять!

Тома і Марія Лазаруки, Едмонтон, Альберта

— — — — —

На світлу могилу бл. п. Павліни Ковальської, з Брентфорду, Онт., яка упокоїлась у Бозі в місяці червні, ц. р., складаємо китицю пахучих квіток, у сумі $5.00. Хай земля буде її легкою!

Тома і Марія Лазаруки, Едмонтон, Альберта

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої приятельки, бл. п. Анни Рудяк, яка упокоїлась 21 травня 1975 року в Тандер Бей, Онт., в її світлу пам'ять складаємо $5.00 на журнал „Промінь". Хай канадська земля буде їй легкою.

Приятелі: Йосифа і Василь Боднар,
Етерлей, Онт.

У першу річницю смерти мого дорогого і незабутнього мужа, бл. п. Петра Немого, який упокоївся 6 жовтня 1974 року в Монтреалі, в його світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять!

Засмучена дружина Михайлина Нема, Монтреал

— — — — —

Відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої довголітньої членки, бл. п. Анастасії Пітухової, яка упокоїлась 20 серпня 1975 року. В її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь". Покійній вічна пам'ять!

За відділ:

Василина Бойко, голова **Марія Ґрекул,** секр.

В першу річницю смерти мого незабутнього дорогого сина бл. п. Мирослава Даниловича, який відійшов від нас 13 жовтня 1974 року, залишивши у глибокому смутку свою дружину, два сини, одну дочку, троє внуків і стареньку маму, складаю $5.00 на журнал „Промінь". Спи, мій дорогий сину, хай земля буде тобі легкою.

Мама, Калґари, Альберта

— — — — —

У першу річницю смерти моєї дорогої і незабутньої Доні, яка упокоїлась 19 серпня 1974 року в Саскатуні, полишивши у смутку мужа Петра Стодолу, дві дочки, одного сина і троє внуків, трьох братів і маму. Дорога моя Доню — складаю нев'янучий вінок та Твою могилу і засилаю $5.00 на журнал „Промінь". Хай земля буде тобі легкою.

Мама, Калґари

Плян праці Культурно-освітньої референтури Східньої Екзекутиви Союзу Українок

А. Дифініція Культурно-Освітньої Праці С.У.К.
Б. Культурно-Освітні Цілі С.У.К.
В. Специфічні культурно-Освітні Цілі на 1975-ий Рік
Г. Зразок Проєкту Культурно-Освітньої Праці на Один Рік.

СОФІЯ СТЕПАНЮК

А. ДИФІНІЦІЯ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Культурно-освітня праця або діяльність є це праця всіх відділів організації, яка зберігає і доповнює духові і культурні вартості членів організації і загального суспільства, де організація діє. Найбільше така праця занедбана по малих відділах і очевидно там потрібно помочі.

Культурно-освітня діяльність може виконуватись в різних формах. До великих імпрез належать академії, концерти, виставки, покази, бенкети, обіди, забави; до менше скомплікованих належать доповіді, панелі, семінари, гутірки, дискусійні вечірки, чайки і різні курси. Деякі імпрези більше надаються для участи загальної української спільности, а другі більше для внутрішньої діяльности відділу.

Учасники культурно-освітніх імпрез, в першу чергу, як найбільше повинні бути члени організації, а пізніше, через брак здібних сил або просто для відміни, запрошені гості — чи то доповідачі, співаки, музиканти, деклямратори, хори оркестри, танцювальні ансамблі, драматичні гуртки і т. п. Очевидно якнайбільше треба заанґажовувати нашу молодь, щоб брала участь в імпрезах не тільки як виконавці, але також як присутні.

За матеріялами і порадами, як зорганізувати або перепровадити імпрезу або де дістати доповідачів чи інших учасникнв звертатись до Східньої Екзекутиви С.У.К. або безпосередньо до Централі С.У.К.

Б. КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІ ЦІЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

1. **Духовий розвиток членів:** Союз Українок Канади, як і кожна українська жіноча організація, має завдання виховувати в своїх рядах свідомих жінок, ідейних і толерантних українських патріоток, які матимуть за ціль — допомогти українському народові здобути незалежність, боротися проти асиміляції і зберегти українську ідентичність в Канаді. Для цього потрібно постійно плекати національну любов поміж членством.

В відділах С.У.К. треба якнайбільше проявити зацікавлення в українській мові і літературі, читати і матеріяльно підтримувати українські книжки, журнали, часописи, і т. п. Кожна членкиня С.У.К. обов'язково мусить передплачувати і читати журнал „Промінь", який вказує ідеологію нашої організації, поширювати і матеріяльно підтримувати його. Також важливим є закладати по відділах бібліотеки, творити кружки любителів книжок і переводити дискусії над прочитаним. Членам, котрі потребують, є дуже важливим вивчати українську мову — бо це є ключ до української духовости і культури. Для цього треба зорганізувати спеціяльні курси української мови для дорослих.

2. **Допомога церковній громаді:** Як і до цього часу, наша організація повинна співпрацювати з Українською Греко-Православною Церквою в Канаді, з церковними громадами, для духової і матеріяльної помочі. Необхідно потрібно підтримувати, або в парафіях, де ще немає, допомогти творити рідні і недільні школи і курси українознавства.

3. **Плекання молодих кадрів: С.У.К.** також має завдання виховувати в своїх рядах свідомих українських матерів, які відповідають за душу молодого покоління. В сутті це є найважливіша роля нашої організації. Ключем до виховання духово і національно свідомої молоді є українська мова і кожна членкиня С.У.К. повинна собі постановити навчати своїх дітей української мови — спершу вдома, а пізніше в садочку, в рідній і недільній школі, на курсах українознавства і в українських молодечих організаціях.

Ми ніколи не сміємо забути основне — хто нас заступить і виповнить наші гарно збудовані церкви, інститути, домівки й інше? Нераз чуємо розпачливі голоси, щоб рятувати нашу рідну молодь. Тому звертаємось до всіх відділів, щоб необхідно звернути увагу на національно-виховну працю над молоддю і при кожній імпрезі старатись, щоб наша молодь брала активну участь.

4. **Організаційний розвиток:** Наші відділи повинні звернути належну увагу на організаційну працю і українське православне жіноцтво зацікавити ідеологічною

працею С.У.К., щоб приєднувати нових членів, головне молодих. Членів потрібно виховувати в почутті гордости, що вони є членками С.У.К. в почутті відповідальности за добро своєї організації.

Дуже бажаним є, щоб вже старші і одружені членки С.У.М.К. автоматично вступали в С.У.К. А старші членки С.У.Кі повинні впливати на своїх дочок і невісток, щоб ті вступали в ряди С.У.К.

5. **Збереження і розвиток української культури:** Одною із основних частин культурно-освітньої праці є зберігати і плекати розвиток української культури. Тут важливим є плекати і зберігати релігійні народні традиції і звичаї (різдвяні, великодні, спасівські, весільні, хресні, похоронні і т. д.), не лише в теорії, але в практиці. Українське клясичне і народне мистецтво у всіх його галуззях (малярство, скульптура, архітектура, драма, танець, музика, спів фільм, література, кераміка, різьба, ткацтво, вишивання, писання писанок і т. п.) треба вивчати, плекати і підтримувати виставками, курсами, показами, проєктами і т. п. В цьому дуже багато може допомогти Музей С.У.К., який має не тільки багато цікавих і дорогоцінних експонатів і прекрасну збірку українських історичних і народніх строїв, але також фільми і касеткові тасьми з прозірками для вивчання українських традицій і мистецьких процесів (головний Музей в Саскатуні).

Треба запрошувати мистців і знавців ділянок мистецтва, щоб давали доповіді, покази, виставки і навіть переводили курси для членкинь і молоді. Знання і любов до української культури є найбільш конкретний і впливовий чинник для виховання молодих людей, які любитимуть і боронитимуть все українське, бо вони будуть горді, що вони нащадки українського народу.

6. **Міжорганізаційна співпраця — внутрішня і зовнішня:** С.У.К. має внутрішній обов'язок співпрацювати в імпрезах і проєктах зі складовими організаціями С.У.С. — молодечою організацією С.У.М.К. і чоловічим Т.У.С. Також конечним є співпрацювати і матеріяльно підтримувати Музей С.У.К., централя якого міститься в Саскатуні, а Східня Філія в Торонті. Музей є скарбницею матеріялів і експонатів для культурно-освітньої праці, не тільки в українському, але також в загально-канадійському суспільстві, яка допоможе нам окреслити і реклямувати українську ідентичність в Канаді.

На зовнішньому відтинку, нашим відділам є потрібно знайомитись і культурно-освітньо співпрацювати з іншими жіночими організаціями і брати участь в святкованні всіх національних роковин спільно з ними з рамців К.У.К. У наших відділах добре є присвячувати вечорі для вшанування визначних подій і людей в нашій історії, із відповідними доповідями, і на них запрошувати гостей. Також є бажаним навчати молодь С.У.М.К., щоб сходилась з іншими українськими молодечими організаціями для обміни думок і співпраці.

В. СПЕЦИФІЧНІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІ ЦІЛІ НА 1975-ТИЙ РІК

1. Хоч 1974-тий рік, в якому припадало 90-річчя першого жіночого організаційного руху в Україні, вже поза нами, наші відділи С.У.К. повинні всі належно відзначити цей величавий ювілей. Така історична подія заслуговує на те щоб сучасне українське жіноцтво відсвяткувало і пригадало значення цієї події наступним поколінням жінок.

2. Об'єднані Нації проголосили 1975-тий рік „Міжнароднім Роком Жінки". Всі відділи С.У.К. повинні організувати відповідні програми і також брати активну участь в імпрезах для відзначення цього року. Дуже важним є щоб наша молодь також брала участь в програмах (концертах, доповідях, панелях, і проєктах) для вшанования року жінки. Як спеціяльну програму для вшанування року української жінки, можна зорганізувати спеціяльну програму, щоб кожного місяця вшанувати якусь одну з визначних жіночих постатей з української історії.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Просимо Передплатників журнала „Промінь" звернути увагу на час, коли кінчається передплата. Подивіться на наліпку Вашої адреси і вгорі побачите, що там зазначено місяць і рік. — Це тоді кінчається Ваша передплата.

Просимо не відтягати висилку своєї передплати на наступний рік. Поштовий уряд Канади вимагає, щоб „Промінь" висилався передплатникам, а не післяплатникам. Після трьох місяців, від закінчення передплати, ми тратимо привілей висилати Вам журнал 2-ою клясою. Коли і дальше ми висилаємо Вам журнал, то ми платимо більше за пересилку. В такому разі, ми будемо змушені післяплатникам підвищити їхню післяплату враховуючи підвищення коштів пересилок. Задавненим післяплатникам, будемо змушені висилку „Променя" припинити.

Адміністрація

СЕМІНАР СОЮЗУ УКРАЇНОК В МАНІТОБІ

Під час річного з'їзду Колеґії Св. Андрея та провінційних з'їздів ТУТ і СУМК відбудеться у Вінніпеґу в днях 7 - 8 і 9 листопада провінційний семінар Союзу Українок Канади в приміщенні Колеґії Св. Андрея. Закликаємо відділи в Манітобі вислати делеґаток як також запрошуємо членкинь Союзу Українок в Манітобі взяти в цім семінари численну участь. За ширшою програмою слідкуйте в „Українськім Голосі".

Марія Мандзюк, голова **Докія Черевик,** секр.

Складаємо на нев'янучий вінок у пам'ять нашої ніколи незабутньої Приятельки, яка відійшла у вічність 22 вересня 1969 року в її світлу пам'ять складаємо $5.00 на журнал „Промінь". Спи спокійно Приятелько — хай канадська земля буде тобі легкою.

Приятелі: Йосифа і Василь Боднар,
Етерлей, Онт.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ВІДЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНОК
ГЕФОРД, САСК.

Відділ ім. О. Басарабової улаштував святочну імпрезу спеціяльно для відзначення членок, які працюють 25 років у відділі Союзу Українок Канади. Вшанування членок відбулося відповідною програмою у церковній залі в травні 1975 року.

Передню сцену прикрашував смолоскип, відзнака Союзу Українок Канади. Членки удекорували стіл вишиваним обрусом, колачами, квітами, свічками і тортом. Програмою керувала пані Михаліна Симчич, заступниця голови. Програму відкрито співом „О Україно". Всеч. о. Зузак провів молитву. Добр. Галя Зузак — бесідниця говорила про діяльність і заслуги відділу та його членства за 46 років існування. Багато праці проробилено за ці роки, а це завдяки активности членок. Доповідачка висловила окреме слово для відзначуваних членок, яких сьогодні відзначуємо за їх довголітню працю в організації, ними є пані Оля Сметанюк і пані Анна Лозовчук. Добр. Г. Зузак склала обидвом щирі вітання. Пані Мих. Симчич подякувала добр. Зузак за промову.

Слідувала форма відзначування: пані Параска Барабаш представила пані Ольгу Сметанюк вручаючи їй букет квітів. Ольга Сметанюк є активною членкою відділу, тепер є його головою, бере участь у кожнім підприємстві, багато вишиває, і взагалі цікавиться справами громадського життя, а зокрема давала багато помочі сумківцям.

Пані Анна Ткачук вшанувала букетом квітів пані Анну Лозовчук та почесним членським відзначенням. За молодших літ пані Лозовчук багато вишивала на базари, до церкви, брала участь у аматорських виставах, що їх улаштовував наш відділ, як також багато разів була господинею у відділі. Обидвом відзначуваним членкам було вручено грамоти Союзу Українок Канади; вручувала пані Олеся Михайлюк.

По цім відбувся гуртовий спів. Подяку учасникам і гостям імпрези склала пані Савеля Гарак, що своєю присутністю оцінили заслуги наших відзначених членкинь і працю відділу. Кінцеве слово виголосив парох о. Зузак.

З відзначення членок у Гефорд; зліва направо: пані А. Лозовчук, пані О. Сметанюк і гість доповідач добр. Галя Зузак з Нортбетлофрду.

Пані Оля Сметанюк щиро дякувала членкам за вшанування, а зокрема за моральну піддержку у її горі по утраті своїх дорогих дітей — сина і невістки, які трагічно згинули у транспортовім випадку — відійшли у вічність, залишивши двоє маленьких діток.

На закінчення членки подали перекуску, чай і торт. За нагоди свого відзначення обидві пані — А. Лозовчук і О. Сметанюк склали по $5.00 разом $10.00 на журнал „Промінь".

Анна Ткачук, реф.

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ У ГАМІЛЬТОНІ

Відділ ім. Лесі Українки улаштував весняний чай в неділю 9 березня 1975 р. Простора заля при Соборі Св. Володимира була чепурно удекорована ніжними яблуневими квітами. Комітет цієї імпрези, якого очолювала пані Галя Лазарович, приклав багато пильної праці, щоб цей чай був відмінним та оригінальним.

Гостей вітали добр. Параскевія Федак; пані Євгенія Гребенюк, голова відділу і пані Анна Бело, референтка „Променя". Кожному причіпляли китичку яблуневих квіток. При столику сиділи пані: Анна Грицик, Євдокія Бежан, Анастасія Параш при книжці для підпису гостей, Галя Олексюк вписувала нових членок. Цього дня вписалися слідуючі до відділу: Галя Радиш, Розалія Климашко, Ольга Процивят, Розалія Смолярчук, Діяна Юрійчук, Анастасія Долман, Леся Сороковська, Марія Панів, Анастасія Факас, Марія Лукащук, Надя Стретді, Савеля Ціпівник, Галя Роман, Соня Саврук, Стефанія Бриняк Видиш. Більшість з нововписаних членок, це бувші членки молодшого відділу Калина.

Чайне прийняття відкрила пані Галя Лазарович і сердечно привітала заповнену залю присутніх гостей на цей вже традиційний весняний чай. Щиро і тепло привітала нових членок. Дальше попросила отця митр. В. Федака перевести молитву. Відтак пані Євгенія Гребенюк, голова відділу привітала від товариства усіх гостей. З нагоди цього чаю вшановано корсажом заслужену членку нашого відділу, пані Марцелю Волковську (заступницю голови першого заряду в 1930 р.).

Вельми шановного доповідача мг-ра Мирослава Дяковського з Ґримзбі, бувшого директора Міжнародніх Радіо-пересилань в Мюнхені, представила пані Анна Токарик. П. Мирослав Дяковський широковідомий в Канаді і в Америці ще з юних днів, вперше як визначний і талановитий студент, блискучий промовець, журналіст. Дальше як працівник на високо відповідальних працях у парляменті; в С.Б.С. в Монтреалі та в Радіо „Свобода" в Нью-Йорку. Поза все це людина зі щирим українським серцем і душею.

Тому що це є Рік Жінки і місяць березень, коли вшановуємо пам'ять найбільшого українського генія Тараса Шевченка, то пан Дяковський, своїм питомим способом незвичайного оратора, виголосив захоплюючу, вельми цікаву, свіжу та на часі доповідь. „Жінка" в житті Шевченка. Майстерно пов'язуючи Рік Жінки з життям Тараса Шевченка, уміло насвітлив людську сторону Шевченкового життя, як людини, яка поза її великі здібности мала також і людські прикмети. В поезіях Шевченка виявляється щире і повне симпатій відношення до української дівчини, жінки, матері; виявляється сильна мрія зазнати кохання милої дівчини; зазнати подружнього щастя та тішитись своєю власною сім'єю. Та не довелось...

Своєю доповідю, пан Дяковський викликав велике зацікавлення серед присутніх, які вперше почули про іншу сторону поетового життя.

Пані Галя Липка висловила щиру подяку за цінну доповідь, звернулась до присутніх мужчим з заявою, що в цей Міжнародній Рік Жінки наш відділ показав свою зрілість через запрошення такого здібного промовця як пан Дяковський, який зачарував усіх своєю промовою. Він збагатив нашу програму своїм високим стилем і змістом доповіді. На знак нашої великої оцінки і на пам'ять цієї імпрези вручила п. Дяковському дарунок двох по мистецькому виконаних писанок в скляній посуді.

По середині залі стояв головний стіл накритий вишиваним обрусом. На столі ваза розкішних живих квітів, засвічені свічки, срібний посуд та різноманітні канапки і вибагливе печиво. Чай наливали бувші голови відділу — пані: Марія Пелепяк, Юлія Новак, Варвара Логин і Юлія Стецик. Головна господиня в кухні — пані Розалія Українець.

Під час чаю відбулася розігравка мистецького малюнка, що його подарувала пані Аделя Кирилюк. Молодий Іван Лазарович здіймав багато знимок для альбому із імпрез відділу.

На закінчення, пані Галя Лазарович щиро подякувала всім членкам комітету за взірцеву співпрацю та всім тим що причинилися до дуже успішного Весняного Чаю.

Між дорогими гостями були присутні мама п. Мирослава Дяковського пані Теофіла Дяковська-Лиса, пан Йосип Лисий, пані Міля Іващук, і пані Дарія Дяковська, дружина нашого гостя доповідача, якій вручено вазу розкішних живих квітів.

Святкова атмосфера, дружність, мила співпраця та цікава доповідь залишили гарні враження.

Анна Токарик

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

Наш відділ ім. Лесі Українки у Брентфорді постановив зайнятись вшануванням пок. членки, бл. п. Пелагії Ковальської у 40-вий день після її упокоєння.

Отже в неділю, 27 липня ц. р. о. Ґліцький відправив панахиду при участи членок і родини, а опісля був обід в садку покійної Пелагії.

Щоб цей день остався пам'ятним, референтка журнала „Промінь" А. Перожак перевела збірку на нев'янучий вінок бл. п. Пелагії Ковальської, нашої заслуженї членкині на журнал „Промінь". Склали пожертви пані: П. Телфер — $5.00, Марія Зомнер — $3.00, по $2.00 — Розалія Подолян, Стефанія Костюк, Маріянна Мотил; по $1.00 — Орися Гучковська, Анна Завальська, Олена Бандола, Докія Бурдейна, Марія Яківець.

Приятелька

ВІДЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНЬОГО РОКУ ЖІНКИ В ВИНДЗОРІ

З нагоди традиційного Весняного Чаю, управа відділу ім. Лесі Українки, на своєму засіданні, ухвалила відзначити Міжнародній День Жінки особливою імпрезою.

Ухвалу було доручено культурно-освітньому Комітетові, який негайно приступив до праці: уложив програму свята, запросив пані Іванну Романів, щоб приготовила, на цю тему, доповідь та її виголосила.

Свято призначено на неділю 6 квітня 1975 р. на год. 3:00 по полудні. В співпраці з мистецьким та соціяльним комітетами, було приготовлено соборну залю: на першому пляні великий стіл, застелений чудовим українським, вишитим обрусом. На столі два керамічні, з українським взірцем, трисвічники, понад сто різноманітних горняток, з підставцями, по краях столу два срібні прибори для чаю та кави. Дальше, по залі в шаховому порядку стояли менші столи та столики, також покриті вишитими обрусами, на кожному красувалася квіточка, ознака весни.

Кругом, на стінах, було виставлено багато українських рушників, вишитих найрізноманітнішими узорами, які привертали до себе увагу та викликали велике захоплення присутніх. Виставка цих рушників, була окремо заплянована й долучена до програми свята, їх знесли для цієї цілі наші членкині. В призначений час, жінки й чоловіки швидко наповнили залю, і голова, пані Галя Панчишак відкрила свято щирим своїм привітанням.

Після відкриття й привіту, пані Іванна Римар прочитала програму та пояснила ціль і значення свята.

Цього дня ансамбль бандуристів СУМК, під керівництвом молодого СУМК-івця Нестора Костинюка, взяв участь в святі. Бандуристи відіграли й відспівали низку пісень, за що присутні виявили їм щире признання своїми оплесками, а відтак бувша голова пані В. Костинюк, представила присутнім бесідницю дня, — пані Іванну Романів декоруючи її корсажем.

Пані І. Романів, з піднесеним почуттям, прочитала свою, дуже гарно приготовлену, змістовну доповідь: „День Жінки", після чого пані Стефанія Заборонюк, в імени управи й відділу, висловила для пані Іванни романів найщирішу подяку, а присутні нагородили її рясними оплесками.

Кінцеве слово й подяку комітетам, та всім що спричинилися до виставки „рушників", виголосила пані Марія Старух, та знову завернула продовження програми до пані Г. Панчишак.

Пані Г. Панчишак запросила настоятеля Собору Св. Володимира в Виндзор, о. прот. В. Метулинського до церемоніяльної частини, а саме: засвічення свічок і початок мистецького чаю. Отець виконав цю гонорову частину програми. Чай і каву наливали пані: Оля Друль та Стефанія Заборонюк, а змінили їх пані: Стефанія Друль та Марія Старух. Ми підкреслюємо це тому, що наливати чай в нас вважається за гонор. Соціяльний комітет подбав, щоб на столі було подостатку різноманітних страв, особливо солодощів, тортів, струдлів, смачних канапок, і інш. Кожен підходив, брав собі що бажав, на окрему тарілочку, та повертаючись до столів споживав у веселій

українській атмосфері, розділяючи свої враження з свята з сусідами.

В цей час відбулася розігравка речі, на яку подарували пані: Марія Гнатюк — в'язане покривало, Аделя Мілько — вишиту подушку, Діяна Леслі — писанки, пані Назаревич — мистецько оздоблену миску, на цукорки, а пані А. Приймак — гарно оздоблену паску.

Надія Метулинська — кор. секр.

НЕСТОР (ВАСИЛЬ) СОРОКОВСЬКИЙ ВІДІЙШОВ НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК

Дня 6 липня 1975 року смерть зупинила серце, закрила очі бл. п. Нестору Сороковському. Відійшла з цього світу мила, працьовита, молода людина, яка завжди намагалася діяти справедливо, щоб не зробити нікому кривди, а бути приятелем кожного по змозі. Обличчя його завжди виглядало вдоволеним усім тим, що він має, вдоволеним тими де він перебуває, знаючи своє місце в людському бутті. Багато віддав праці для своєї Церкви, для свого народу.

„Нестор не вмер! Він, лише, переставився від нас до Небесної Церкви, умирають ті, що були мертві і при житті для українського суспільства та своєї Рідної Церкви" (Скорочені слова настоятеля собору о. митрата В. Федака).

Короткий життєпис

Нестор (Василь) Сороковський народився в родині Євстахія і Анельки (дівоче прізвище — Козак) 22 березня 1931 року, в м. Єлов Крік, Саск. Закінчив середню освіту (гайскул). Прибув до Гамільтону в 1950 році. 26 липня 1958 року вінчався з Лесею Мігович в Свято-Володимирському Соборі в Гамільтоні. Господь поблагословив подружжя трьома дітьми (Наталка — 15 р., Іванна — 9 р., Тома — 7 р.). Нестор відзначався вродженою толерантністю до інших, через що здобув пошану в тих, які його знали. Був активним членом Св. Володимирської соборної громади, а також був раніше членом СУМК, а після — членом ТУС. В 1975 році вибрано Нестора на заступника голови управи ТУС (відділ в Гамільтоні). 13 квітня ц. р. за добру працю в церковній громаді був зорганізований обід — приятельська вдячність і пошана за працю п-ву Сороковським, що пройшов в родинній атмосфері.

Похорон

В неділю 6 липня 1975 року, раптово перервалася нитка життя бл. п. Нестора — причиною смерти було „Cerebral hemorrage".

Залишив у смутку дружину з дітьми, старенькі батьки (Мічам, Саск.), брата Романа (Брамалі), Онт.) та сестри: Імілію Криворучко (Торонто) і Ольгу Борсу (Мічам, Саск.).

7 і 8 липня (вечером) відслужені Панахиди о. митр. В. Федаком за спокій душі спочилого в похоронному домі „Валас Фюнерал Гом".

В середу, 9 липня відбувся Чин Похорону.

Свято-Володимирський Собор наповнився по береги. Напіввідкрита домовина покійного Нестора стоїть коло Аналою. Мерехтять огники свічок по обох сторонах в руках сестриць і братчиків. Жінка і діти, тато і мама, рідні й приятелі — всі присутні складають молитви до Всевишнього у Св. Літургії і в похоронній відправі, які відправляє настоятель Собору о. митрат В. Федак. На Панахидах і всіх відправах співав хор Собору — дир. Б. Радиш. Отець митрат В. Федак у своїх словах високо оцінив життя й діяльність покійного та схарактеризував, як доброго сім'янина, а разом з тим і батька для своїх двох дочок і сина, яких він так щиро любив.

Довга валка авт з людьми вирушила на цвинтар „Відланд" (Гамілтон), відправляючи в останню дорогу незабутнього Нестора. На цвинтарі відслужено Літію і запечатано гріб. Донечки: Наталка і Іванна та синок Тома положили останній раз по квіточці на домовину любого Татуся. Закінчила похорон пісня „Вічная Пам'ять", яка ехом відбивалася по цвинтарі, сідаючи краплистою росою на очах родини і приятелів.

Хай буде Тобі Несторе легкою Канадська земля! Вічна Тобі пам'ять!

Поминальний обід

Поминальний обід відбувся в залі Собору. Керівник обіду — Євген Криворучко. Підчас обіду промовляли: о. митрат В. Федак, Є. Криворучко, Євстахій Сороковський (тато), Петро Попіль, заст. голови ТУС, пані Євгенія Гребенюк — голова відділу СУК. Дружина покійного, Леся, подякувала всім тим, що спричинилися до звеличання пошани до бл. п. Нестора, її мужа.

Зібрано на пресовий фонд 196 долярів. З того на „Промінь" — $25.00.

Присутній Л. М.

ПОХОРОН бл. п. ОКСАНИ ФАСТРИҐИ

„Бог судив нам встановити поза межами України те, що богопротивна рука в Україні зруйнувала. Ви свою частину виконали на славу Божу, на славу нашої Рідної Української Православної Церкви та на честь нашому народові"

— Владика Михаїл, 1966 рік

Такими словами, хотілось би почати познайомлення читача з бл. п. Оксаною — піонеркою Свято-Володимирського Собору.

Оксана Фастрига народилася 16 вересня 1900 року в родині Ілька і Катерини Яримовських, села Шолопинці, повіт Рудки, Західня Україна. Через силу тяжких умов життя, що створилися на Рідній землі, молода Оксана Яримовська вирішила шукати кращої долі в Канаді, до якої прибула в 1922 році. Залишила рідний край, але Оксана не могла уявити собі, щоб вона втратила свою віру, мову і культуру — горда була здобутками своєї нації.

Недовго прийшлося бути Оксані самітній. Пізнала Василя Фастригу, який приїхав до Канади в 1913 році і замешкав в м. Гамільтоні в 1914 року.

В 1922 році з ласки Божої стало міцне ідейне подружжя. Чоловік був теж такої думки, як і Оксана — щира українська душа та відважний „каменяр", що без утоми пробиває дорогу вперед до кращого. Молодій парі чужинці не могли прив'язати чужу віру і перетягнути на „свій бік", пропонуючи і церкву і духовну опіку.

Надруковане звернення Комітету (передових українців Зах. України), на сторінках „У. Г." в 1918 році до українців Канади в справі зорганізування Рідної Української Церкви в новій батьківщині створило творчий дух до праці в Оксани й Василя. Час вимагав сміливої і мудрої дії, відваги від молодого подружжя.

1926 року створено Організаційний Комітет в Гамільтоні. Вписалося 25 осіб до Української Православної Громади. Вибрано управу, до якої увійшов і чоловік Оксани — Василь Фастрига. Радість огорнула Оксану. Має нагоду всі історичні факти чути

в родині Фастриґів. Оксана радо оповідала про перший шлюб у новій православній громаді, про візитацію Владики Івана Теодоровича з гордістю, бож то своя церква, своє рідне слово у молитвах до Всевишнього і в пісні. Тяжко було приймати великого достойника-гостя, але, — „чим хата була багата, тим і рада" — говорила Оксана. Бо тож вона своїми силами і коштами робила все прийняття. Тяжко було, але весело на душі, бо праця не йшла даремно — давала свої наслідки. Оксана і Василь, побіч активної праці при церкві, знаходили ще час і для „Взаїмної Помочі". Належали до СУС. Оксана була першою головою Союзу Українок Канади.

Усе своє життя присвятили для Рідної Української Православної Церкви — для кращого майбутнього української спільноти в Канаді.

Подружжя Фастриґів — колиска Свято-Володимирської громади (З слів виступаючих на обіді).

Господь Бог покликав на вічний спочинок 4 грудня 1967 року милого чоловіка, з яким у згоді прожила 45 років. Тяжко було Оксані. Все здавалося сумує разом з нею. Складала молитви до Всевишнього за спокій душі покійного та віддала свою любов для дітей та внуків. Не довго залишилося бути самій на цім світі.

9 січня 1975 року закрила очі на віки-вічні бл. п. Оксана Фастриґа. Зникла весела усмішка. Упокоїлася у Бозі. У суботу і в неділю, у похоронному домі „Троскат Бродерс" в Гамільтоні Панахиди відправив митрофорний прот. Василь Федак. Співав хор собору дириґент Б. Радиш.

13 січня ц. р. напіввідкрита домовина покійної Оксани в Свято-Володимирському соборі. Горять свічки по обох сторонах в руках сестриць і братчиків. Собор наповнений по береги складає молитви до Всевишнього у Святій Літургії і в Похоронній відправі, які служить митрофорний прот. В. Федак. Співав хор собору — дир. Б. Радиш. Митрат о. В. Федак у прощальному слові високо оцінив бл. п. Оксану.

Спереду стоять: дочка Марія з зятем Іллею Федаком та трьома дітьми — Юрій з дружиною та сьома дітьми і Василь з дружиною Одаркою та з трьома дітьми. Всім на очах сльози.

Понад сто авт провожали покійну в останню дорогу. На цвинтарі „Вудленд" відслужено Літію за спокій душі і запечатано гріб. Пісня „Вічная пам'ять" хвилею розстелялася по цвинтарі закінчуючи похоронні відправи.

Хай буде Тобі, Оксано, легкою земля вільної Канади. Вічна Тобі пам'ять!"

ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД

Поминальний обід відбувся в залі собору. Керівник обіду — Б. Радиш.

Під час обіду промовляли: митрат В. Федак, від відділу Союзу Українок голова Євгенія Гребенюк, від Свято-Володимирської громади — голова Мирослав Клим та Василь Квас з Торонта — піонер і друг родини Фастриґів.

Подяку від родини всім, що спричинилися до звеличання пошани до відходячої у вічність склав син Юрій Фастриґа.

Приятель Л. М.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Управа відділу ім. Л. Українки в Монтреалі — 1974 р. при церкві св. Покрови. Перший ряд сидять зліва направо: В. Вусата — уступаюча голова, С. Моспан — 2 заступ., добр. О. Філь — голова, М. Старенька — 1 заступ., В. Кудін — скарбник; другий ряд: Н. Замковець — церк. сестриця, О. Гуменюк — культ. осв. реф., В. Грицина — кореспонд. секр., І. Ковалів — контрольна комісія, Н. Цвітков — церк. сестр., Л. Палка — член. Відсутні: А. Сойко, О. Терещенко, М. Киричок, А. Нечай.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ ГРОМАДІ СВ. ПОКРОВИ

Річні збори жін. т-ва ім. Лесі Українки відбулися 24 листопада 1974 року в церковній залі. Предсідницею була М. Ладошко, а секретаркою — Н. Грицина. Після молитви та вшанування відійшовших у вічність членкинь, голова представила присутнім порядок денний. Звіт пророблено праці подала секр. В. Вусата, зазначивши про великий жаль з приводу виїзду діячої голови добр. Олі Філь. Товариство втратило добру організаторку і активну працівницю, яка виконувала свій обов'язок до 26 травня 1974 р., тобто якраз половину каденції. Товариство вирішило на голову покликати 1 заступницю М. Стареньку, яка через 2 місяці виїхала з міста. Автоматично її місце заступила 2 заступниця, С. Моспан до перевиборів.

Пророблено працю: храмове свято, спільна кутя, запусти, Великодний базар, спільне свячене, свято Л. Українки, чайне прийняття і фільм

з „Подорожі по Україні", показ ноші і розігравка, висвітлення українських фільмів, два базарі вживаних речей, влітку відбуто дві польові Служби Божі, храмове свято й інше. Беремо участь у надбанні фондів для поборювання хвороби рака.

Новообраний культ.-освітній відділ заплянував організувати курси ручних робіт для жіноцтва, а особливо для молодих подруж. Дня 28 травня прощали добр. Оля і о. Григорія Філів, як щирих приятелів, разом з жіночим т-вом ім. Г. Барвінок.

Фінансовий звіт за 1974 р.: решта каси з 1973 р. — $624.30, прибутки у 1974 р. — $1,176.50, видатки у 1974 р. — $1,150.68, у касі лишилося — $650.14.

На 2 нараді дня 16 лютого 1975 р. було сформовано склад управи такий: уступивша голова — добр. О. Філь до 26 травня, а потім М. Старенька, голова — Стефанія Моспан, заступниці — 1 Анна Мельник, 2 Меланія Момот, рекордова секретарка — Л. Палка, кореспонд. секр. — Н. Грицина та архивод, скарбник — В. Куліш, Культ. осв. комісія: Т. Бова, О. Гуменюк, В. Вусата — голова; референтки: шкільництва — Т. Бова, доброд. праці — А. Цвіткова, Н. Замковець, А. Сойко, Н. Михайловська, С. Моспан, М. Мазуркевич, економіки — М. Киричок, А. Сойко, О. Терещенко, Г. Мирошниченко, О. Аксюк, К. Гладунів. Делеґатки до КУК м. Монтреал — В. Вусата і О. Гуменюк.

Контрольна комісія: І. Ковалів, А. Нечай, М. Ладошка.

Надія Грицина, кореспонд. секр.

МИРНАМ АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

Річні збори відділу відбулися 5 грудня 1974 р. в церковній залі. Голова М. Дубельт відкрила збори та провела хвилину мовчанки для вшанування пам'яти померших членок.

Наш відділ перепровадив 10 місячних зборів на яких вся кореспонденція була читана та обговорювано пляни і проєкти нашої праці у відділі.

Членки різних комітетів та управи дали свої звіти з річної праці. У своїм слові голова відділу склала подяку членкам за співпрацю та згідність у всіх обов'язках та дала заклик надалі так щиро й жертвенно працювати.

Членки відділу приготовляли обіди на храмове свято та на День Подяки. Також приготовили та видали похоронні обіди.

Наш відділ, разом з церковними членами, влаштував пирогове пущення. Влаштували річний чай й продаж ручних робіт як й чай на День Матері.

Цього року членки знову займалися проведенням кампанії на Червоний Хрест. Добродійний комітет відвідував хворих в льокальнім шпиталі та висилав картки з побажанням хворим.

Наш фінансовий стан за 1974 рік — в касі з 1973 р. осталось $113.82, приходи за 1974 р. — $1,602.52, видатки за 1974 р. — $1,609.35, у касі осталось $106.99.

Заряд відділу на 1975 рік: голова — Мілька Дубельт, 1 заст. голови — Ксеня Ханасик, 2 заст. голови — Катерина Мельничук, секр. — Лелія Ткачук, касирка — Орися Яремчук.

Л. Ткачук, секр.

ЕДМОНТОН
ВІДДІЛ ІМ. СВ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 11 грудня 1974 року в церковній авдиторії парафії Св. Архистратига Михаїла. Збори відкрила і ними провадила голова відділу пані Анна Звоздецька. Молитву перед зборами провів о. прот. Іван Стус.

Цілорічна діяльність Відділу включала таку програму виконаної праці:

Відбуто 9 зборів і 2 засідань управи. Приготовлено обід на храмове свято та Св. Йорданську Вечерю. Приготовлено вечерю на новорічний бенкет як також на других два пущення, які відбулися з рамени і співпраці Братства Св. Архистратига Михаїла. Приготовили перекуску з нагоди свята в честь Тараса Шевченка та свята в честь Св. Миколая. Гостили у нашій церкві Великопосну Місію при участі місцевого духовенства та вірних сусідніх парафій на чолі з Впреосв. Владикою Архиепископом Андреєм та подали при цій нагоді всім присутнім перекуску.

Успішно відсвяткували річницю нашого відділу, приготували з цієї нагоди в готелі "Rosslynn" вечерю, за якою вшановано двох заслужених членок нашого відділу — пані П. Стефанюк і пані С. Павлюк. Зорганізовано успішно два річні базари, як також одне Спільне Свячене та один поминальний обі. Членки відділу приготовили вечерю на бенкет з нагоди 50-річного золотого ювілею панства Григорія і Марії Сороханів. Влаштовано сходини і перекуску з нагоди повороту з Европи нашого пароха о. Івана Стуса.

Зорганізовано два прощальні вечерки — панству Іванові і Дорі Гайдукам та панству Михайлові та Дорін Дмитеркам. Брали участь в провінційному весняному чайному прийнятті С.У.К. як також в чайному прийнятті в архиерейському домі нашого Владики Архиепископа Андрея.

Приготовили обіди: на 5 похоронів, 1 весілля та допомогли влаштувати один шавер, за підготовку чого щира подяка та признання належиться нашим кухаркам, паням: Дорі Татарчук, Розі Коловаській та Анні Ольховській.

Наш відділ також пожертвував до загального церковного бюджету нашої парафії суму $2,000.00.

Управа відділу ім. кн. Ольги на 1975 рік: голова минулої управи — Марія Поповичь, голова відділу — Анна Звоздецька, перша заступниця — Марія Зачернюк, рекорд. секретарка — Френсис Тарновець, кореспонд. секратарка — добр. Надія Стус, фінансова секретарка і касирка — Гелен Михальчук, англомовна секретарка — Ольга Хижан. Контрольна комісія — К. Волох, Софія Турта, Текля Панчишин. Шкільний комітет: Ольга Хижан, Єлисавета Король, Софія Турта. Комітет недільної школи і учительки: добр. Надія Стус, Марія Гуглич, Єлисавета Король, Ольга Хижан, Наталя Стус. Комітет по влаштуванню бінго — вівторок: Дора Татарчук, Марія Ангел. Комітет по влаштуванню бінго — субота: Настя Савчук, Анна Олеховська. Базаровий комітет: Френсис Тарновець, Єлисавета Король, Катерина Волох. Сестриці для церкви: Розе Гриник, Ірина Грач і Марія Ангел. Референтка „Променя" — Дора Воронюк. Бібліотека — Френсис Тарновець. Культурно-освітня референтка — Н. Жмурко. Надзріна Рада СУМК-у: Анна Звоздецька, Галя Дмитерко, Френсис Тарновець. Відвідування хворих: Марія Сорохан, Марія Зачернюк. Комітет писання історії відділу ім. кн. Ольги: М. Сорохан, В. Клапій, М. Зачернюк, С. Павлюк, Анна Ольховська, Анна Звоздецька.

Надія Стус, секретарка

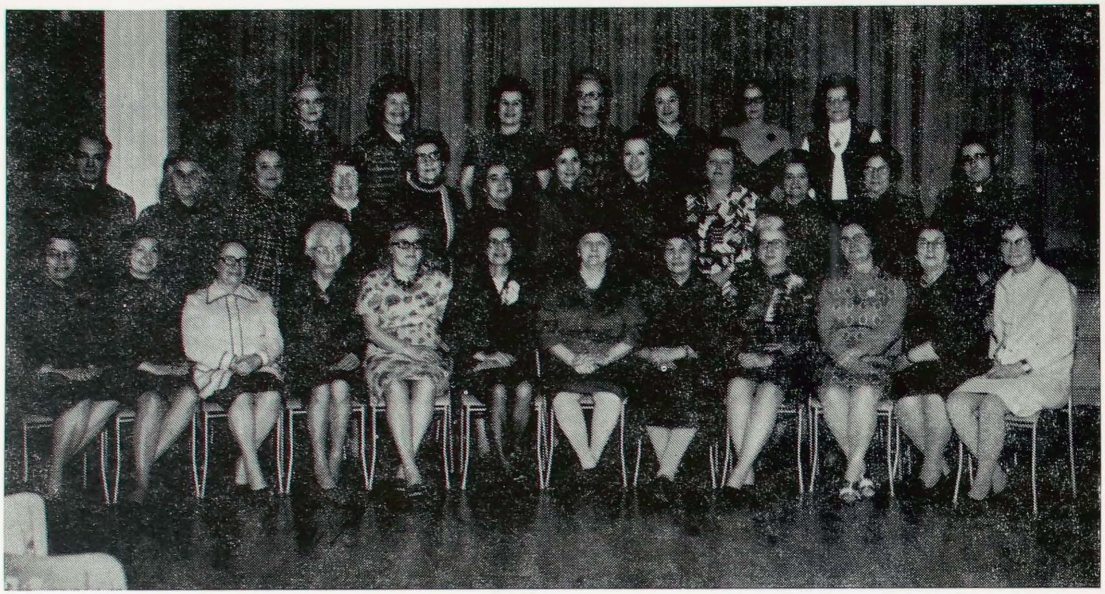

УПРАВА ВІДДІЛУ С.У.К. ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ ЗА 1974 РІК

Перший ряд зліва направо: Анна Скуба, Катерина Бабич, Марія Ґрекул, Марія Вавринюк, Надія Боднар, Розалія Фарина, добр. Юстина Мельничук, Гафія Янішевська, Василина Бойко, Докія Корпан, Василина Леськів і Софія Василишин; другий ряд: о. прот. О. Хом'як, Катерина Кругляк, Павліна Канасевич, Марія Ковальчук, Розалія Говда, Стефанія Пауш, Мирослава Фербей, Ілюся Чорнел, Наталка Мельничук, добр. Марія Хом'як, Параня Сліпчук, о. В. Лакуса; третій ряд: Ольга Ганночко, Катерина Міськів, Іванна Дженис, Наталя Базюк, Марія Прокопів, Леся Івасюк і Анна Особа.

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА

Успішний рік праці відділу закінчився річними зборами, які відбулися 1 грудня 1974 року. Отець прот. О. Хом'як відкрив збори молитвою. Однохвилинною мовчанкою вшановано членок, які відійшли у вічність. Збори провадила голова, пання Розалія Фарина, а секретарювала Марія Вавринюк.

Впродовж року відбулося 10 місячних зборів, двоє засідань управи і голів комітетів та річні збори. До відділу належало 250 членок, з яких є 14 почесних і одна почесна-основателька, пані Гафія Янішевська, яка була приявна на всіх 48-ох річних зборах. У своїм короткім слові вона вона висловила радість, що довелося їй бачити зріст відділу скількістю членства та різноманітною працею.

Під час зборів дали короткі привіти — пані С. Пауш, голова С.У.К., о. прот. О. Хом'як, о. В. Лакуста і пан Ото Єринюк, голова Катедральної громади

При відділі існує 25 різних комітеів і кожного місяця працює окремий місячний комітет. Під час року членки відбули слідуючі підприємства: 4 катедральні обіди, святу і 4 інших вечер, 4 бенкети, 15 весільних прийнять, пущення, Маланку, осінній баль, 27 поминальних і похоронних обідів і 5 чаїв.

Про річну працю відділу звітували членки управи та голови різних комітетів. Їхні писемні двомовні звіти є включені у рекордовій книзі.

ЗВІТИ УПРАВИ

Голова, Розалія Фарина, була делеґаткою на Конгресі КУК у Вінніпеґу і на з'їзді Провінційної Екзекутиви в Едмонтоні. Демонструвала впродовж тижня в українській секції на виставі під час „Експо '74", у Спокені, США, з чого дала виклади з діяпозитивами у відділах. Брала участь два у "Eatons goes Ukrainian". Демонструвала українське куховарство у міських школах і на околицях. Була присутня на 45-ох зборах. Вітала гостей, давала привіти, налила чай на різних підприємствах у нашій та в інших громадах.

Перша заступниця, Василина Бойко, брала участь у всіх 12 зборах відділу. Заступала голову на 10 засіданнях різних комітетів, на 4 Провінційної Екзекутиви, 5 зборах Катедри та на прощальнім обіді в честь о. митрата і добр. Керніцьких. Помагала у збірці пожертв на фонд В. Мороза й на Світовий Конгрес Вільних Українців. Як членка добродійного комітету, посвятила багато часу на 348 відвідин до пацієнтів у лічницях. **Друга заступниця,** Докія Корпан, відповідала за замовлення авдиторії на різні підприємства, що включали подання страв. Доглянула, при помочі місячних комітетів, таких 30 оказій. **Третя заступниця,** Василина Леськів, відповідала за похоронні й поминальні обіди, яких було 27. **Четверта заступниця,** Параня Каллат, замовляла провіянти на різні підприємства.

Звіт касирки, Катерини Бабич. Із 1973 року лишилося $12,287.97. Прибутки у 1974 році — $58,770.23, видатки — $57,137.41. При кінці фіс-

кального року, 31 жовтня 1974, лишилося $13,920.79.

Головні пожертви відділу: На Катедру Св. Івана — $20.000.00, Владиці Андрееві на друкування його праць — $500.00, фонд Вадима Доброліжа — $500.00, організаційний фонд С.У.К. — $300.00, Фундація В. Сарчука — $200.00, для українських садочків у міських школах на друкування матеріялів — $200.00, музейний фонд СУК — $100.00, музейна Фундація — $100.00, на стипендійний фонд Пров. Екзекутиви — $100.00, Фундацій СУС у Торонті — $100.00, на культурно-освітній проєкт СУС — $100.00, стипендія для одного богослова — $100.00, будівельний фонд "YWCA" — $100.00, „Промінь" — $127.00, Фундація Н. Кобринської — $25.00, „Умове Здоров'я" — $25.00, Кан. Нац. Інститут для сліпих — $25.00.

ЗВІТИ КОМІТЕТІВ

Українська Школа — Марія Фляк. Учнів у 1973 - 1974 навчальному році було около 100. Кляси від розмовної до шостої навчали 8 учительок і учитель співу. Школа влаштувала два концерти — Різдвяний та Весняний на закінчення шкільного року. Також брала участь у спільнім Шевченківськім концерті, що влаштував місцевий відділ КУК.

„Промінь" — Добр. Марія Хом'як. Є 158 передплатниць. Чайне прийняття, з доповіддю Софії Василишин, принесло 127.00. На передплати прибуло 450.00, а різних пожертв на пресовий фонд 150.00. Під час року вислано до „Променя" суму $727.00.

Церковний — Галина Ґрекул. Комітет відповідає за догляд пристолу та квіток. У Вербну Неділю занялися окремою „тацою", прихід з якої був $386.90, призначений на прикрасу Катедри. На Великдень і Різдво висилає квіти до Владики і отців парохів. Прихід із річного „чаю", в домі Владики Андрея, у сумі $141.00, передано до Західньої Єпархії УГПЦ.

Старший відділ СУМК — Наталка Мельничук. Було 35 членів під проводом Івана Іщенка. СУМК хор, диригентом якого був п. Р. Солтикевич, мав понад 50 членів із 4-ох громад. Співали Літургію раз у місяць у катедрі і, на запрошення, в інших громадах. Брали участь у „Ротарі Керол Фестивалі", на Шевченківськім концерті, на Святі Державности і здобули перше місце на Українськім Музичнім Фестивалі. Загостили до Норт Бетлфорд, Вакав і Кадворт у Саскачевані, де відбули 2 концерти і співали Літургію. Брали участь у тридневім „Джемборі СУМК" у парафії Св. Андрея. Часто виступали на програмах та давали іншу поміч на різних підприємствах у громаді. П'ятьма групами ходили колядувати на Катедру. Придбали нові костюми для хористів.

Молодший відділ СУМК — Марія Прокопів. Було 42 членів, з якими працювали о. митрат Ф. Керніцький, як капелян, пані Б. Масло, А. Сенів та Йосиф Боднар і Вол. Бартко, який мав догляд над виданням журналика „Клич". Перевели різноманітні проєкти. Із продажі ручних робіт та коляди прибула значна сума до їхньої каси. Жертвували $100.00 до Провінційної управи СУМК а $200.00 на нові костюми для хористів. Брали участь у різних імпрезах як члени хору й окремо. Мали соціяльні вечірки і спортову програму. Все охочо помагали при громаді та поза нею у збиранні фондів на „Недугу рака", „Ментал Гелт", у продажі білетів і багато іншого. Закінчили успішний рік праці бенкетом, на якім гостили своїх батьків.

Бібліотека — Параскевія Сліпчук. Окрім догляду й визичення книжок, доглянено оправлення річників „Променя" і „Українського Голосу". Відбулося „Свято Книжки", сполучене з Академією в пам'ять Іллі Киріяка, визначного канадського письменника. Була вистава його праць і різних знимок, що дістали з Музею С.У.К. у Саскатуні. Святочну промову виголосив п. Петро Лазарович, переказуючи багато цікавих подій з життя письменника.

Місцева Жіноча Рада — Люба Ґреґорі. Була головою комітету „Здоров'я й Добробуту" при Раді. Брала активну участь у зборах та звітувала нашим членкам про різні рекомендації, резолюції та інші важливі справи. У червні була делеґаткою від Місцевої Ради і від Централі С.У.К. на 81-шім з'їзді „Національної Жіночої Ради" у Монктоні, Н. Б., де прийняла позицію „Здоров'я й Добробуту" на національнім рівні.

Культурно-освітній — Розалія Ґовда. Річна праця була спрямована на новий проєкт українського мистецтва, головно для вчительок і студентів із ціллю збереження знання українських ручних робіт. У цьому напрямі відбули ряд лекцій та демонстрацій, як слідує: 4 писання писанок, одну великодного печива, де був прибраний великодній стіл із стравами та печивом, на запрошення, відвідали кілька міських шкіл, де мали виставки і демонстрації для студентів, визичали діяпозитиви та посилали інформативні матеріяли. Під час місячних зборів Ольга Лукомська дала доповідь „Дочки Князя Ярослава Мудрого", а Параскевія Сліпчук читання — „Як я блудив із паскою" — пригоди Михайла Галіцького на фармах, 1909 року. У співпраці з комітетом бібліотеки відбулося „Свято Книжки" й вшанування пам'яті письменника Іллі Киріяка.

Видавничий Фонд Н. Кобринської — Наталя Базюк. Ціллю комітету є придбати фондів на кошта різних видань Союзу Українок Канади для членства та українського загалу. Останнім проєктом у 1974 році було третє видання примірників „Українські взори і стіби".

Рідношкільна Фундація В. Сарчука — Марія Сулима. Під час 1974 р. вислано пожертв на цю фундацію у сумі $165.00.

Музейна Фундація С.У.К. — Леся Івасюк. Почерез наш відділ членки жертвували $1,500.00 на будову нового музейного будинку в Саскатуні.

Стипендійна Фундація — Іванна Дженис. Вложено $1,000.00 до Фундації Колеґії Св. Андрея, в якій разом є $4,000.00. Із відсотків відділ дає дві богословські стипендії річно. Цього року лише один студент, Богдан Бородій, одержав 100-долярову стипендію за біблійні студії. Вручила йому цю нагороду членак відділу, Надія Боднар, під час конвокації навесні.

Добродійний — Марія Лазарук. З приводу Різдва членки комітету відвідали наших старших горожан і пацієнтів по „домах" та лічницях і роздали 125 торбинок із овочами. На Великдень розвезли 186 кошиків із бабками, писанками та овочами. Вислали квітку і вазу до 12 хворих членок. Квітки з чаїв та обідів завозили пацієнтам. Також віддали дуже багато часу на поверх $1,000.00 відвідин хворих осіб. Дві сестри при комітеті, пані Марія Солован і Софія Гриник, власним коштом влаштували „чай" з нагоди їхнього дня народження і передали на працю комітету $316.00. Доглядають у лічницях та „домах" українських книжок. Передплачують „Промінь" 3-ом, а

„Український Голос" до 2-ох шпиталів. На прохання доручили багато дарованих чисел „Променя", 26 книжок та інших журналів. Постійно завозять даровані числа „Українського Голосу" і „Вісника". Брали участь у збиранню фондів на „Серцевий Фонд", „Недугу рака" та інші цілі.

Ювілейний — Ольга Ганночко. З нагоди 48-ої річниці відділу, 25 серпня 1974, відбувся Ювілейний чай, на якім відзначено п'ятьох членок. За 25-річну працю при відділі отримали грамоти й відзнаки С.У.К. пані Анна П. Данилович, Іванна Дженис, Ольга Лукомська і Євгенія Яремчук. Перехідну членку, пані Анну Понич, було вшановано грамотою С.У.К. за 25 річну приналежність. Концертову програму виконали хор „Сумківок" і двоє молоденьких учнів Української Школи, Рахиля і Степан Ґауки, виконали дуети на гітарах.

Українські танки — Наталка Дептух. У 1973—1974 навчальному році було 100 учнів. Їх навчали Єлисавета Муканик і Влад Іщенко. Школа дала один концерт. Крім того, виступали в „Домах для старших громадян". Під час року відбувалися вечірні лекції відносно складу українських строїв. Викінчено 7 блюзок та 10 гуцульських киптарів.

Об'єднані Нації — Анна Особа. Брала участь у засіданнях та звітувала на зборах відділу. Подали „чай" Під час року відбували теж вечірні канадських горожанських паперів 35-ом особам.

Архіви — Тетяна Лазарович. Всі архівні матеріяли є в добрім порядку та зарекордовані в одній книзі. Тримала річний альбом вирізок із часописів про українців та українські справи і події. Помагала бібліотекарці відносно оправлення річників „Променя" і „Українського Голосу".

Осінній баль — Мирослава Фербей і Ілюся Чорнел. Цей 10 Осінній баль прибрав міжнародню тематику. Декорації, програма, музика і страви на вечері були в інтернаціональнім тоні.

Соціяльний — Анна Пронюк. Комітет відповідав в цілому або частково за обслугу і замовлення перекусок на „чаї" та на інші підприємства, яких відбулося дев'ять.

„Консументи" — Катерина Міськів. Брала участь у засіданнях асоціяції і час від часу звітувала на зборах відділу про різні розсліди відносно споживчих та інших продуктів.

Асоціяція для помочі умовохворим (Ментал гелт) — Люба Ґрегорі. Закінчила 13 рік активної праці при асоціяції, а головно помагала бувшим пацієнтам у їхніх проблемах. Співпрацювала у проєкті програми відносно розповсюджування науковх матеріялів по північній Альберті.

Маєтковий — Марія Ковальчук і Павліна Канасевич зробили перепис кухонного майна.

Контрольна комісія — Розалія Маланчук, від імени комісії, висловила вотум довір'я уступаючій управі. Слідувала церемонія, на якій Моніка Челяндин, членка комісії, вручила кожній членці головної управи у 1974 році, срібну ложечку зі смолоскипом С.У.К., як пам'ятку.

Управа на 1975: голова — Василина Бойко, уступивша голова — Розалія Фарина, заступниці — Євгенія Яремчук, Докія Корпан, Василина Леськів і Параня Каллат, рекордова секретарка — Галина Федорків, заступниця — Наталія Базюк, кореспонденційна секретарка — Марія Ґрекул, касирка — касирка — Катерина Гавриш, заступниця — Анна Скуба, молодий СУМК — Анастасія Сенів, старший СУМК — Філя Кругляк, танки — Наталка Дептух, бібліотека — Мирослава Фербей, культурно-освітній — Фіона Пелех, мистецтво — Катерина Гуцуляк, Місцева Жіноча Рада — Люба Ґрегорі, Об'єднані Нації — Анна Особа, добродійний — Марія Лазарук, осінній баль — Ілюся Чорнел і Наталка Ковалишин, церковний — Галина Ґрекул, соціяльний — Олександра Фарина, архіви — Тетяна Лазарович, видавничий — Наталія Базюк, „Промінь" — Ольга Лукомська, членський — Флоренс Романчук, Українська школа — Марія Фляк, ювілейний — Ольга Ганночко, маєтковий — Марія Ковальчук, умове здоров'я — Люба Ґрегорі, музейна фундація — Леся Івасюк, консументи — Катерина Міськів, стипендійна фундація Колегії Св. Андрея — Іванна Дженис. Контрольна комісія — Софія Гриник, Марія Солован і Надія Боднар.

По закінченню зборів, Катедральна управа запросила членок на смачну вечерю, „Як вислів подяки й признання за віддану працю у користь Катедри", — сказав голова, п. Отто Єринюк.

Марія Вавринюк, рекорд. секр.

ВАНКУВЕР, Б. К.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в неділю по полудні 8 грудня 1974 р. в українській Православній Авдиторії. Присутніх було 50 членок.

Голова відділу Лілія Митрук відкрила збори, о. прот. П. Бублик провів молитву. Відспіванням „Вічная Пам'ять" і хвилиною мовчанки віддано честь і пошану покійним членкам відділу. Предсідницею зборів була Марія Вакалюк, секретарками Ольга Гавришок і Олена Дзюбенко.

Слідувало читання протоколу з минулорічних зборів, звіти урядниць і голів комітетів. Діяльність за 1974 рік була як слідує: Відбулося 10 місячних зборів і 4 засідань заряду. За рік прибуло 12 нових членок, котрих ушановано і кожній вручено статут С.У.К. Під час перших місячних зборів в новім році, членки мали прийняття та обміну дарунків. Відзначено роковини Лесі Українки і Софії Русової, з рефератами про їх життя та відповідною програмою. Подано чай і перекуску, ввесь прихід з чого переслано на журнал „Промінь". Під час року було 6 випродажів варенників, голубців і печива. Найбільше успішною була випродаж Великоднього печива, писанок, варенників і голубців, прихід з чого приніс поверх $1,600.00. Членки присвятили два дні коли зійшлися до залі і напекли Великодних пасок і бабок.

Перед Великоднем, відділ зарядив виставу і продаж писанок і вишивок в "Centenial Museum". Голова Лілія Митрук виступала на телевізії, де розказувала про Великодню паску і писанки. Частину приходу з випродажів обернено на набуття килима до Музею, який є приміщений під місцевою Українською Прав. Церквою. Решта приходу передано Церковній громаді на сплату довгу нової авдиторії. Також передано додаткових $5.400.00 з фонду продажі куховарської книжки. (До цеї пори, разом передано $25,000.00 з продажі кух. книжки на будівлю нової авдиторії).

На українську радіо-передачу через станцію C.J.V.B. жертвовано $100.00.

Членки відділу зайнялися вечерою під час церковного базару, і жертвували вареники й голубці на вечерю, під час Українського вечора, заходом місцевого відділу КУК. Відділ улаш-

тував весняний чай і виставу народнього мистецтва, приватну збірку пані Татарнюк, спільно з пров. екзек. С.У.К. на Брит. Колюмбію, одну забаву з танцями, і взяв участь у виставі мистецтва під час "Canadian Folk Festival у Queen Elizabeth театрі.

Як попередніми роками так і в червні 1974, на останніх зборах перед літніми феріями, членки зарядили собі спільну вечерю, а мужчини дали їм гарну обслугу.

Під час весняного чаю улаштовано і відзначено уступившу голову відділу, пані Настю Воробець, яка була головою 8 років без перерви.

Відділ позичив від централі С.У.К. діяпозитиви, що їх висвітлено для членок і всіх заінтересованих. Членки заряду, комітетів, і всі загально, совісно виконують свої обов'язки, і кооперують з церковною громадою, працюючи в гуртках, які достачають поживу на різні оказії.

Фінансовий стан т-ва такий: З 1973 року осталось в касі $3,113.60, прибутки в 1974 — $9,574.53, видатки в 1974 — $9,347.25, в касі осталось — $3,340.88.

Заряд товариства на 1975 рік: голова — Лилія Митрук, уступивша голова — Настя Воробець, заступниці — 1-ша Марія Вакалюк і 2-га — Емілія Чуйко, рек. секр. — Ольга Гавришок, кореспо. секр. — Олена Дзюбенко, касирка — Марія Стівенс.

Сестриці — Іванна Твердун, Лилія Митрук, Анна Никонюк, Настя Стоцька, Марія Кульба, Марія Гавришук, Марія Паланич і Анна Нижник.

Культурно-освітний комітет — добр. Катерина Бублик, Анна Загоруйко, Олександра Мельник.

Мистецький комітет — Настя Воробець, Анна Мануша, і Ольга Мамчур. Соціяльний комітет — Настя Стоцька, Ольга Козій, Марія Микицей, Юстина Дячук, Софія Швайківська, і Наталка Никіфорук. Кухарка відділу — Ксеня Громик. Льокальна Рада Жінок — Марія Паланич і Дорис Нілсон. Представниці до К.У.К. — Настя Воробець, Марія Вакалюк і Галя Токарик. Реф. журнала „Промінь" — Павліна Клюкевич. Відвідування хворих — Павліна Клюкевич, Іванна Твердун і Анна Мануша. Молодший відділ С.У.М.К. — провідниці — Юстина Дячук і Настя Бойкович. Шкільний комітет — очолює Емілія Чуйко. Бібліотекарка і Архіви — Марія Богдан. Квіти — Марія Паланич. Оголошення до часописів — Емілія Чуйко і Марія Вакалюк.

Контрольна комісія — Емілія Остапчук, Анна Бойчук і Марія Микицей.

Ольга Гавришок, рек. секр.

СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Протягом року регулярно відбувалися місячні збори членок товариства, а також засідання управи в міру потреби. Заходом нашого відділу було влаштовано традиційну зустріч Нового Року (Маланку), членки брали участь у святі Державности й Соборности, яке кожного року відбувається під патронатом місцевого відділу КУК. Вшанували відповідним концертом пам'ять Л. Українки, брали участь у святкуванні роковин Т. Шевченка, День Матері і ін.

Кожного року, в часі Великого Посту, наша громада влаштовує „Поминальний Обід" в пам'ять тих, які відійшли від нас у вічність. Жіноче товариство дуже дбайливо займається приготуванням цього обіду. Перед Великоднем ми влаштували випродаж Великодного печива й писанок, щоб тим дати можливість старшим чи працюючим людям придбати наше традиційне печиво і разом з тим здобути фінансів. Багато щирої і відданої праці було виконано при святкуванні 30-літнього ювілею існування нашої Церковної Громади і з цієї нагоди наш відділ зложив жертву на розбудову церковного життя 500 долярів.

В місяці травні в нас відбувся З'їзд сх. Екзекутиви і драматичний фестиваль молодших відділів СУМК. Наше товариство щиро гостило всіх учасників з'їзду. Рівнож, наш відділ, взяв чисельну участь у святкуванні 40 літнього ювілею існування сх. екзекутиви, яке відбулося в Торонті в днях 8 - 10 листопада. Наш відділ бажав зреванжуватись торонтонським посестрам за їхню чисельну участь у наших святкуваннях з нагоди 25-літнього ювілею нашого відділу, вони приїхали до нас повним автобусом, — ми зробили те саме.

Наш відділ справив гарні куртини до парафіяльної залі, які безплатно пошила заступниця голови п-і Л. Прокоменко. На цім місці складаємо кий: голова — Т. Дем'яненко, заст. їй щиру подяку. З нагоди дня св. Миколая пожертвували 50 дол. на дарунки нашим дітям.

Річні збори відбулися 1 грудня 1974 р. Склад управи на 1975 р. таголови — Л. Прокоменко, рекордова секр. — добр. М. Легенюк, фінансова секр. — В. Тарас, касирка — В. Тимощук, референтка освіти — Н. Андрусів. Контрольна комісія: Г. Ковальчук-Романчич, Д. Бобро і О. Кравченко.

Добр. Г. Легенюк, рек. секр.
Т. Дем'яненко, голова

РЕДЖАЙНА, САСК. ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Річні збори відділу відбулися 5 листопада 1974 року вечером в залі „Просвіти" в Народнім Домі. Голова відділу, пані Кушнір, відкрила збори та попросила о. Рибалку провести молитву.

На предсідницю зборів вибрано пані М. Корпан, а секретарювала пані А. Ваврух.

Наше товариство начисляє 66 членок і має членство в льокальній Жіночій Раді. Впродовж року відділ відбув 10 місячних зборів і 3 засідань.

По прочитанні й прийнятті протоколу з Річних зборів 1973 р., слідували звіти з цілорічної діяльности відділу. Здавали їх членки заряду і комітеи.

Звіти, голови — пані Ґ. Кушнір, рек. секр. — добр. С. Рибалки; кореспо. секр. — пані А. Ваврух; касирки — пані Е. Лисейко; освіти — пані М. Корпан; „Променя" — пані А. Зенчишин, недільної школи — пані С. Пахолик; добродійний комітет — пані Шішковська; проєкту — пані Ю. Шипиляк; телефону — пані А. Шипинюк; мистецтва — пані Ґ. Кушнір; контрольна комісія — пані Ю. Шипиляк.

Діяльність: Впродовж року членки приготовили їжу на 14 бенкетів і весіль, 4 поминальні обіди, перекусок, 8 ТУС вечерь, осінню вечерю, базар громади, бенкет нагоди 50-ліття громади, два чаї (Великодний, Різдвяний) разом з продажею печева, писанок, ручних робіт, обід на спільне свячене, Йорданську Святу Вечерю, храмовий обід, показ писання писанок, та виробу і печення пасок.

Заходом Культурно-освітнього комітету відсвятковано свято Лесі Ук-

раїнки — реферат прочитала пані О. Масиник, по цім розіграно одну книжку „Леся Українка". Чай і перекуска слідували. Прихід з цеї події вислано на „Промінь".

Комітет недільної школи займався розривками для дітей школи — влаштували пікнік на закінчення шкільного року; Патлак вечерю спільно з родинами; зайнялися нарисованням імен винагороджених учнів на таблиці подарованій на таку ціль п-вом Стоганами.

Відділ посилає квіти хворим членкам до шпиталю і картки поздоровлення.

До „Променя" є 46 передплатниць, а два передплачено до місцевих шпиталів. Вислано дві делеґатки на пров. з'їзд до Саскатуну. Членки беруть активну участь у збірці на поборювання рака.

Наш фінансовий стан: прибутки за рік — $9,460.85, видатки — $8,297.09. Видано в більших сумах — на місцеву церкву $1,303.62, Народний Дім — $1,700.00, Інститут Петра Могили — $100.00, Оргнізаційний фонд СУК — $10.00, недільну школу — $200.00. Інші видатки $4,983.47, на руках осталось — $3,052.08 разом з чим осталося в касі при кінці 1973 року.

Заряд на 1975 рік: почесна голова — М. Корпан, голова — Ґ. Кушнір, рек. секр. (добр.) С. Рибалка, кор. секр. — А. Ваврух, касирка — Е. Лисейко. Контрольна комісія — Ю. Шипиляк, Е. Клапущак, О. Патрилюк. Комітети: КУК — М. Юзик, М. Корпан, А. Мудра. Освітний — К. Пасека, А. Мудра, М. Корпан, С. Критул. Мистецтва — М. Юзик, М. Гордійчук. Добродійний — Є. Шішковська, Квасниця. Шкільної Ради — Ґ. Кушнір, Е. Шішковська. „Променя" — К. Пасека, Ю. Онишко. Недільна школа — С. Пахолик, М. Думанська, А. Великголова. Телефону: — А. Шипинюк, О. Масиник. Проєкту — О. Патрилюк. Архіву — О. Масиник. Куховарство і господині — Ґ. Патрилюк, Д. Ґреґорі, Ґ. Кушнір.

Всім членкам, що щиро працювали та працюють на добро нашої організації, добро цілої громади належиться велика подяка й ще більше здоров'я та витривалости до невпинної праці на користь всьому членству наших самостійницьких організацій.

А. Ваврух, кореспонд. секр.

ОШАВА, ОНТАРІО
ВІДДІЛ Ім. „БАРВІНОК"

Відділ „Барвінок" в Ошаві від жовтня 1973 рї до жовтня 1974 р. був під проводом пані Ольги Горегляд. Пані Оля вже другий термін працювала завзято, з піднесенням духа, в співпраці з усіми членками, прямуючи до світлої мети в користь українського суспільства.

Визначнішими подіями року були імпрези: влаштування павільйону „Одеса" на "Fiesta 74" — святкування пов'язані з 50-літтям міста Ошави; „Членський чай" де відзначено почесну членку відділу.

Активності в п'ятиденному павільйоні „Одеса" в передостанньому тижні місяця червня 1974 р. кипіли живучістю і зацікавленням. Імпреза цього року була влаштована спільними силами парафії Української Православної Церкви Св. Івана Хрестителя, включаючи сестрицтво Св. Покрови, Союз Українок Канади відділ „Барвінок", управу церковної громади, танцювальну групу „Іларіон", дітей, молодь і усіх добрих членів і прихильних нам людей.

І справді, цьогорічний павільйон випав знаменито і був масовий. Розвагова тема зображувала „Українське весілля" в скороченій формі з головнішими епізодами, що надавало оригінального і веселого характеру.Виконавці добре виконували свої ролі, а жива музика приграваля дуже гарно. Панна Христина Куць, краля „Одеси" на 1974 рік і одночасно "Miss Fiesta" 1974 на Ошаву виконувала ролю молодої, а молодого драматизував молодий парубок Федір Шеремет. Мистецька виставка на тему „Рушники" підсилювали і пов'язувалася з подіями вечора.

Українські смачні страви, приготовлені жіноцтвом у просторій кухні і подавані в буфетному стилі були популярними серед споживачів, бо навіть бракувало місць на залі. Відвідуючі мали бажання скоштувати всіх смаколиків і одноразово побачити „Весілля".

Другою небуденною подією був Членський чай, 24 березня 1974 р., коли відзначено почесну членку відділу пані Олю Куць і п'ять нововписаних членок. На попередніх річних зборах найменовано згадану членку за численні заслуги відносно українських справ і постійної праці при Союзі Українок відділ „Барвінок" та ініціятиви зорганізування відділу. Почесну грамоту в імені ошавського відділу вручила прелеґентці голова Оля Горегляд з відповідною промовою в честь почесної членки. З повищої нагоди пані Мирослава Телега, голова Східньої екзекутиви Союзу Українок Канади завітала з Виндзору до „Барвінку", щоб збагатити цю подію. Шановна гостя з'ясувала про необхідність і велике значення приналежності жінок до організації, де вони зможуть виявити конструктивні здобутки на користь і розвиток українських вікових надбань рідного народу і тим самим причинитися до кращого виховання будучих поколінь. Веселою товариською гутіркою при чаї закінчено пополудне.

Товариство вміло вело свою щоденну працю в різних ділянках.

Комітет недільної школи в складі трьох осіб опікується дітьми недільної школи. Три членки навчали в недільній школі. Комітет з участю церковної управи закупили і опакували подарунки дітям на Миколаївський концерт. Сніданок по Св. Причасті був поданий дітям-учасникам. піонерського села Блек Крік.

Комітет народніх танків доглядав учнів та асистував панові Н. Воробцеві, учителеві українських танців. А на День Матері влаштовано концерт в честь мамів включаючи танкові виступи. Концерт включав також реферат, співи, деклямації, гру на музичних інструментах і мистецькі виступи дорослих.

Дві референтки пильно доглядали молодший відді; СУМК. Всіх начислювалося 15 юнаків і юначок. Група була надзвичайно активна. Головою була Керен Плішка. Вони сходилися майже щотижня і мали вироблену програму впродовж цілого сезону.

Старший СУМК ім. Тараса Шевченка, 21 членів, функціонував досить успішно. Панна Х. Куць була головою. Помимо своїх регулярних сходин, вони займалися співом, спортом, ходили колядувати, мали будку з сувенірами під час фестивалю, відбули танець-пущення з поміччю Союзу Українок, та вели культурну працю по своїй можливості. Надзірна рада, в тім і дві референтки від відділу давали потрібні вказівки.

Проєкт придбання вишитих хоругов доходить до кінця. Замовлена у мистця-маляра п. Володимира Бучинського два оригінали — ручно ма-

льовані образи до хоругов, котрі вже скінчені і закуплені. Других два образи знаходяться в процесі малювання. Пані, які посвятилися вишити хоругви, мають свою працю на укінченні. За їхні труди буде окремо писатися. Комітет вірить, що справи проєкту скоро будуть виконані.

Подаровано $2,000.00 (дві тисячі) для Сестрицтва Св. Покрови, головою якого є пані Юлія Підвербицька на купно потрібних речей до парафіяльної кухні або їхні потреби, і $100.00 (сто долярів) на малювання храму Божого.

Союз Українок співпрацював в усіх конечних потребах з сестрицтвом, так як пекли печиво на Місійну вечерю, Йорданську вечерю й інші оказії. Відділ „Барвінок" приготовив обід на Спільне Свячене при парафії.

Влітку відділ вислав телеграму до прєм'єра П. Трудо в Оттаву в зв'язку з демонстрацією спротиву проти совєтського ув'язнення українських інтелектуалів, а в тім Валентина Мороза. Осінню, делегатка відділу взяла участь у Провінційному з'їзді С.У.К. в Торонто. Референтка журнала „Промінь" переслала передплати на журнал і з нагоди Великодніх Свят вислала святочні побажання до „Променя". Пресова референтка дописувала до журнала і місячно подавала дописи до місцевого англомовного часопису.

З ділянки культурно-освітньої перепроваджено коротку програму в спомин незабутньої поетеси Лесі Українки. Товариство Т.У.С., головою якого був п. Володимир Куць зарядило спільний вечір, де вислухано цікаву й інформативну доповідь п. І. Кирилюка, директора Інституту Св. Володимира з Торонто. Реальна бесіда на тему — учительський семінар в Україні обзнайомила слухачів з методами і змістом даного курси на рідній, не своїй землі. На запрошення Л.Ж.В.У. голова „Барвінку" і декілька членок репрезентували відділ на Літературному вечорі" в честь присутньої письменниці Ольги Мак. Іншого часу мали репрезентацію в формі музичного виступу Петрусі Міносори і сольоспіву Донни Дутчак-Кіналь на святі Героїнь, влаштованім спільними силами жіночого КУК.

Влаштовано „День Українського Студента", запрошено всіх студентів восьмої кляси, гімназій і університетів на Службу Божу. По відправі членки Союзу гостили студентів обідом. Пані Ганна Янішевська, головна бесідниця доповідала про збереження нашої ідентичности у широкому світі.

До добродійної ділянки належало: розношування кошиків з бабками і писанками на Великдень до шпиталю і дому старших громадян українським пацієнтам, а також різдвяні дарунки для старших. Шпитальний комітет відвідував хворих членок у лічниці і посилали квіти.

З товариської ділянки відбуто „Чоловічий вечір" де чоловіки членок були гістьми на вечері. На одній оказії „Барвінок" привітав свою голову і дві членки з днем їхніх уродин. Щоб увести різноманітність програми по закінченні зборів, відділ мав нагоду вислухати певних доповідачів. Одна членка розповіла про свою подорож до Еспанії; друга дала доповідь про подорожування до Ірляндії. Дві членки разом відбули поїздку до декількох країн Европи і поділилися своїми враженнями. Пан Василь Добко висвітлив діяпозитиви (slides). Іншого вечора інструкторка „йога" демонструвала вправи і правильний процес дихання.

Представниці до Місцевої Жіночої Ради займали поважні становища у Раді і тримали тісний контакт поміж обидвами організаціями. Телефонічний комітет відділу інформував членок про різні дії С.У.К.

„Барвінок" складався з 27 членок. Відбуто 9 місячних зборів, одні річні збори і одні спільні. А також відбулося 15 засідань різних комітетів.

Фінансовий звіт: прибутки за 1974 рік — $9,069.18, видатки за 1974 рік — $6,061.13, жертва сестрицтву і образи 1974 р. — $2,600.00, залишилось в касі — $408.05.

Для придбання грошей відбуто такі події: "Fiesta '74", вечерок-бінго, випродаж речей, місячні будки з гарячими ковбасками і кавою.

Екзекутива і всі урядниці на 1973 - 74 рік, завдяки яким праця і поступ ішли вперед: голова — Оля Горегляд, уступивша голова — Олена Плішка, заступниця голови — Леся Міносора, рекордова секретарка — Оля Куць, секретарка до преси — Наталя Давдс, касирка — Марія Григоренко, фінасова секретарка — Кароля Шевчук.

Комітети: телефонічний — добр. Олена Славченко, Маріяна Шолдра, К. Шевчук; Недільної школи — добр. О. Славченко, М. Григоренко, Валентина Холонюк; програмовий — Надя Стець, Л. Міносора; шпитальний — О. Плішка, О. Куць; представниця до КУК — Михайлина Ґонта. Референтки: молодшого СУМК — М. Григоренко, М. Шолдра; старшого СУМК — М. Шолдра, О. Плішка; народніх танків — Юзефа Гриців, Ірина Дрозвік; добродійної праці — Ґеня Мага; представниці до Місцевої Жіночої Ради — М. Григоренко, Анна Дутчак; членства — Ґ. Мага; „Променя" — А. Дутчак. Контрольна комісія — Оля Скуратов, Марія Костюк, Ширлі Холонюк. Нововписані членки — Марія Добко, Люся Кзановська, Діяна Омелянчук.

О. Г.

ДОНВЕЛ, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися 4 грудня 1974 р. у домі пані Галини Цимбалістої. Збори відкрила голова Лелія Петрів молитвою і хвилиною мовчанки вшановано покійних членкинь відділу. Предсідницею зборів була голова Лелія Петрів, а секретаркою — Петруня Процишин.

Слідували звіти членкинь заряду: Голова відділу Лелія Петрів у своєму слові склала щиросердечну подяку усім членкиням за їхню щиру співпрацю і добру кооперацію та послух. Тому, що нас є таке маленьке число, то тягар праці спадає на кожну з нас подвійно, однак у згоді й єдности є найбільша сила у громаді.

Впродовж року ми відбули 9 місячних зборів і двоє засідань заряду. На зборах ми читали обіжники з Централі Союзу Українок Канади і цікаві статті з журнала „Промінь". та відбувалась дискусія над прочитаним.

З нашої діяльности. ми улаштували роковини Шевченка і Лесі Українки святочними сходинами, День Подяки, пущення, бінго і подавали перекуски.

Заряд відділу на 1975 рік: голова — Лелія Петрів, заст. голови — Антонія Копелчук, секретарка рекордова і фінансова — Петруня Процишин, касирка — Анна Маковська. Контрольорки — Антонія Копелчук і Стефанія Щуковська. Програмовий комітет — Галина Симбаліста, Софія Маленович і Анна Маковська. Гос-

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

ЗЕЛЕНИЙ БОРЩ З УШКАМИ

1 фунт вепрових реберців
2 молоденькі моркви
1 гор. молодих стручків квасолі
1 гор. соку з помідорів
петрушку, кріп, цибулю
4 - 6 молоденьких бурячків
1 гор. молодого гороху
1 горнятко молодого бобу
1 гор. квасної сметани
соли і перцю до смаку.

Виполоскати кілька разів вепрові реберця і варити яку годину. Покришити дрібненько бурячки, моркву і отручкову квасолю, додати горох, біб, сіль і перець та варити якої пів години. Відтак додати дрібно посічену зелену петрушку, кріп та зелену цибулю й помідоровий сік та знову троху варити аж вся городина зваріться; тоді вкинути в борщ нароблені ушка і нехай все те закипить кілька разів. Вкінці додати квасної сметани, раз заварити і подавати на стіл.

Ушка до борщу

Гриби дрібно посікти і зварити. Росіл із грибів вляти до борщу, а гриби додати до вже частинно присмаженої цибульки, трошки присмажити на маслі а відтак додати кілька ложок квасної сметани, заварити і вистудити. Замісити трошки тіста на яйцях і молоці (або сметані) трошки легше як на вареники. Тісто тоненько розтачати, повитинати качильці і робити дуже маленькі вареники. Ріжки кожного вареника позчіпати до купи, щоб ушка були круглі.

ПИРІЖКИ З ЯБЛУК, АБО СЛИВОК

3 горнят муки
¾ горнят товщу (нетопленого)
1 ложку соли
води

Треба добре перетерти муку, товщ і трошки соли. Взяти трошки зимної води, додати до неї ложку оцту і тим скроплювати тісто і мішати столовими ножами поки не візметься купи. Поставити в зимне місце на годину. Відтак тачати і витинати формою на кругло. Наповняти яблуками, або сливками.

Яблука на пиріжки

Обчистити і покроїти яблука, змолоти на машинці, додати цукру і трошки крохмалю. Це все вимішати, накладати в тісто і пекти. Так само можна робити пиріжки зо сухих варених сливок.

Коли пиріжки всі спечені, взяти кілька білків, добре розбити, додати трохи мучкового цукру і потрошки накладати на кожний пиріжок. Посипати волоськими оріхами. Відтак у печі трошки пригнітити. Замість оріхів можна класти червоні черешні на половину розтяті.

СУНИЧНІ ТОРТИ

Виложити маленькі формочки (ті, що призначені на „мафинс") добрим крихким паєвим тістом або листкуючим французьким тістом, проколоти в кількох місцях і спекти на рум'яно. Вихолодити і наповнити почищеними і просушеними на стирці свіжими суницями. Верх суниць покрити розтопленою галяреткою (джелі) з червоних овочів. Відставити в холод, щоб галяретка знову застигла. Перед поданням на стіл дати на верх кожного тортика ложку вбитої сметани.

ЮШКА З БРОСКВИНЬ

Потрібно на 6 осіб:

1 ф. броскви
1½ л. води
4-5 ложок сметани
1 ложка картопляної муки

Броскви помити, покраяти, розварити враз із лушпинкою та кісточками і перетерти через ситко. Розколотити муку в воді і залити тим юшку, нехай закипить. Зняти з вогню, додати сметану, цукру до смаку, вкинути кілька кісток, кусник цитринової шкірки і застудити.

подині — Антонія Копелчук, Софія Маленович, Анна Маковська і Галина Симбаліста. Комітет відвідування хворих — Стефанія Щуковська і Петруня Процишин.

Фінансовий звіт: у касі з 1973 року осталось — $231.06, прибутки у 1974 — $1,352.62, видатки — $876.41, в касі осталось — $476.21.

Т-во жертвувало на такі цілі: Місцевий Народний Дім, церкву, Іститут П. Могили, Рідношкільну Фундацію ім. В. Сарчука та інші добродійні канадійські організації.

Нашій редакторці Н. Когуській наш відділ складає щирі гратуляції з нагоди заслуженої почести одержання ювілейної медалі міста Вінніпегу. Щасти Вам, Боже!

Петруня Процишин, секр.

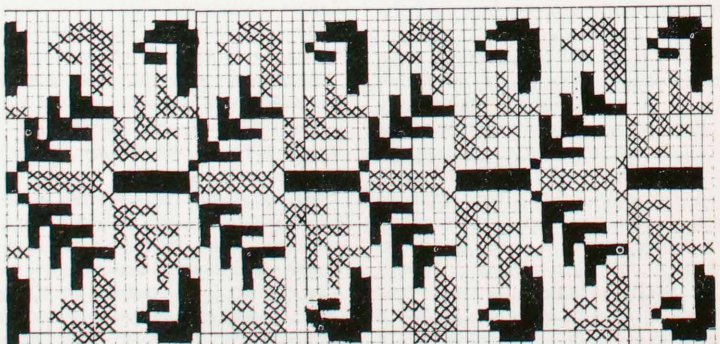

Український взір із збірки Олени Пчілки. Виконуємо його двома кольорами — чорним і червоним. Хто хоче може собі дібрати й інші барви, які відповідають смакові, одначе треба пам'ятати, щоб серединки взорів були ясніші від берегів.

■ — чорна
X — червона, або чорна - помаранчева, темно-синя - ясно-синя.

Музей Східньої Канади
Філія в Торонто

Учителі Рідних Шкіл і Садочків!

Щойно вийшов з друку збірник „ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ"

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні Української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотамч. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

СКАЛЯ ЦЕЛЬСІЯ

Скаля Цельсія для міряння температури повітря замінила скалю Фаренгайта в звітах про погоду в цілій Канаді дня 1 квітня. Для кожного, що ще не знає метричної системи, директор Метричної Заміни Ньюфаундленду, А. Дж. Кокрейн, має такі поради для розшифровування щоденних прогноз погоди: „Думайте радше метрично як, замінюючи ступені сюди й туди", він радить. „Уявіть собі 30 ступенів Цельсія як дуже теплий день; 20 Ц., як лагідний весняний день або як нормальну кімнатну температуру; 5 Ц., як лагідний зимовий день і мінус 10 Ц., як дуже зимний день".

На скалі Цельсія, найнижча температура записана колибудь у Канаді була мінус 62.8 Ц. в Снеґ, Територія Юкону, і найвижча 45 Ц. в Мадел і Єллов Ґрасс, Саскачеван.

Наступна зміна в звітах погоди буде 1 вересня, коли міри опадів подаватимуть радше в метричних одиницях як дюмах снігу чи дощу.

А ЧОМУ НЕ АСЕКУРУВАТИСЬ В

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ЖИТТЄВОЇ АСЕКУРАЦІЇ

Зголошуйтесь:

UKRAINIAN FRATERNAL SOC. OF CANADA
Tel. 586-1364
235 McGregor St.
Winnipeg, Man.

УЧИТЕЛІ і ВИХОВНИКИ!

Чи Ви вже познайомлені з цими посібниками для навчання української мови? Коли ні, то зробіть це негайно. Учителі рідних шкіл, які почали навчати школярів мови з цього підручника є дуже вдоволені вислідом.

Підручники опрацювала досвідчена учителька державної і рідної школи. Методично він найбільше сьогодні відповідає тим школярам, які приходять до школи зі слабим знанням української мови.

Перша частина — „Осінь". Крім лекцій в ній є порадник учителям в обидвох мовах — українській і англійській, як проводити лекції. Друга частина „Зима" продовження першої є в продажі. Ціна по $2.00 за примірник.

Третя частина „Весна і літо" разом — продовження другої, яка дає початковий курс розмовний. Цей посібник майже подвійного числа сторінок — 75 ст. друку, інструкції для учителів і словник нових слів — ціна $2.50. Можна замовити всі три разом, або поодиноко.

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Ave.
Manitoba, Manitoba

P 12N JAN 76
SAMYCIA MRS S
6712-111 AVE
EDMONTON ALTA
T5B 0A7

Дар для „Променя"

Пані Олександра Кампінська-Тацюн, довголітня членкиня Союзу Українок Канади у Тандер Бей, Онт., подарувала в користь журнала „Промінь" сто примірників своєї книжки

ВЕСІЛЬНІ ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ.

В ці книжці пані Тацюн, як авторка, оповідає про те, як в її рідних сторонах в Україні, в Сокальщині, відки вона родом, відбувалось весілля. Є тут подані всі обрядові форми, весільні пісні та інше.

Книжка ілюстрована деякою народньою ношею Сокальщини та іншими знімками. Весь прихід з продажі піде на журнал „Промінь". Ціна $2.00 з пересилкою.

Замовляти:

PROMIN
Box 3551, Sta. B.
Winnipeg, Man. R2W 3R4

UKRAINIAN EMBRODERY DESIGNS AND STICHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже друге видання про вишивки і стіби в анґлійській мові. Багато ілюстрована 12 сторінок взорів вишивок 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторін друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $7.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA
A-25 11024-82 Ave. Edmonton, Alta.
T6G 0T2.

ЗБІРНИК ПІСЕНЬ НА СЛОВА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Головна Управа Союзу Українок Канади, на пам'ятку Ювілейного Року 100-річчя з дня народження поетки і письменниці Лесі Українки, видала гарний збірник пісень на її слова, під назвою „На крилах Пісень".

У цьому збірнику поміщено двадцять-п'ять пісень, написаних різними композиторами, зокрема клясиків і сучасних.

Білишість пісень є сольо-співи в супроводі фортепіяно, п'ять пісень для жіночого хору і одна пісня „Жалібний Марш" (Умер Батько Наш), музика М. Лисенка, для мішаного хору в супроводі фортепіяно.

Книжка видана на гарному папері з твердою обкладинкою, оформлення пані Дарії Бродгед.

Українські музики та любителі музики, а головно співаки чи співочі гуртки-хори повинні зацікавитися цим цінним і гарним збірником, придбати його та належно використовувати.

Головній Управі Союзу Українок Канади, яка на той час перебувала в Торонті належиться велике признання й подяка за це висококультурне видання.

Хто хотів би набути цей збірник, просимо звертатися на подану адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

Сергій Яременко

„ВИДАТНІ ЖІНКИ УКРАЇНИ"

Цікава змістом, цінна історичним минулим, в якім насвітлено найбільш видатні постаті українських жінок дала нам авторка працю, а зокрема в 1000-ліття смерти Великої Української Княгині Ольги, якій присвячено поважну частину в розділі княжок доби. Головні розділи книжки:

Жінки княжої доби
Українські жінки Литовсько-Польської доби
Жінки доби Гетьманщини
Українські жінки XIX—XX ст.

Книжка дуже гарно видана, на дорогім папері, багато **ілюстрована** в мистецькій полотняній оправі. Стор. 160. **Ціна . . $6.00**
Замовляти в Союзі Українок Канади на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA
A25 11024—82 Ave. Edmonton, Alberta
T6C 0T2.